

Levitski zakonik

¹ Zovnu Jahve Mojsija te mu iz Šatora sastanka reče: ² "Govori Izraelcima i kaži im: 'Kad tko od vas želi prinijeti Jahvi žrtvu od stoke, prinijet će je ili od krupne ili od sitne stoke. ³ Ako njegov prinos za žrtvu paljenicu bude od krupne stoke, neka prinese muško bez mane. Neka ga dovede k ulazu u Šator sastanka da pred Jahvom bude primljen. ⁴ Neka stavi svoju ruku na glavu žrtve paljenice da mu za njegovo ispaštanje bude primljena. ⁵ Neka zatim zakolje junca pred Jahvom. A Aronovi sinovi, svećenici, neka prinesu krv. Neka njome zapljusnu sve strane žrtvenika koji stoji pred ulazom u Šator sastanka. ⁶ Potom neka se žrtva sadre i rasiječe na dijelove. ⁷ Neka sinovi Aronovi, svećenici, nalože vatru na žrtveniku i na vatru metnu drva. ⁸ Neka zatim sinovi Aronovi, svećenici, naslažu dijelove, s glavom i lojem, na drva što su na vatri na žrtveniku. ⁹ Drobina i noge neka se operu u vodi. A onda neka svećenik sve sažeže u kad na žrtveniku. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.' ¹⁰ Ako bi htio prinijeti za žrtvu paljenicu od sitne stoke - od ovaca ili koza - neka prinese muško bez mane. ¹¹ Neka ga zakolje pred Jahvom, na žrtveniku sa sjeverne strane. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu žrtvenik krvlju sa svih strana. ¹² Potom neka je rasijeku na dijelove, a svećenik neka ih, s glavom i lojem,

naslaže na drva što su na vatri na žrtveniku. ¹³ Drobina i noge neka se operu u vodi. Onda svećenik neka sve prinese i na žrtveniku sažeže. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. ¹⁴ Ako bi hto prinijeti Jahvi ptice kao žrtvu paljenicu, neka onda prinese grlicu ili golubića. ¹⁵ Neka ga svećenik prinese k žrtveniku i, zavrnuvši mu vratom, otkine glavu i na žrtveniku sažeže. Zatim neka mu krv iscijedi žrtveniku sa strane. ¹⁶ Neka mu gušu i perje ukloni i pobaca ih na istočnu stranu žrtvenika, na mjesto za otpatke. ¹⁷ Neka ga raspori duž obaju krila, ali neka ih ne rastavlja. Onda neka ga svećenik na žrtveniku sažeže na drvima što su na vatri. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.”

2

¹ “Kad tko želi prinijeti Jahvi žrtvu prinosnicu, neka njegov dar bude od najboljeg brašna; neka ga polije uljem i na nj stavi tamjana. ² Neka ga onda donese Aronovim sinovima, svećenicima. Zatim neka zagrabi šaku od toga brašna i ulja i sav tamjan, pa neka svećenik na žrtveniku to sažeže u kad za spomen-žrtvu. To je žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. ³ A što od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi paljenih. ⁴ Ako za žrtvu prinosnicu želiš prinijeti tijesta pečena u peći, neka to budu beskvasne pogače od najboljeg brašna, zamiješene u ulju, ili beskvasne prevrte uljem namazane. ⁵ Ako tvoj dar bude žrtva prinosnica pečena na tavi,

neka bude od najboljeg brašna, neukvasana i u ulju zamiješana. ⁶ U komade je izlomi i po njima ulja polij: žrtva je to prinosnica. ⁷ Bude li tvoja prinosnica kuhana u kotluši, neka bude od najboljeg brašna, pripravljena s uljem. ⁸ Donosi Jahvi žrtvu prinosnicu tako pripremljenu! Neka se preda svećeniku, a on će je polagati na žrtvenik. ⁹ Neka svećenik odvoji od žrtve prinosnice dio kao spomen-žrtvu, pa neka ga sažeže u kad na žrtveniku - kao žrtvu paljenu Jahvi na ugodan miris! ¹⁰ A što od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi paljenih. ¹¹ Nikakva žrtva prinosnica koju budeš prinosio Jahvi neka ne bude priređivana s kvasom, jer ne smiješ u kad sažigati ni kvasa ni meda kao žrtvu paljenicu. ¹² Prinosite ih Jahvi kao prvine plodova, ali neka se sa žrtvenika ne viju na ugodan miris. ¹³ Svaku svoju žrtvu prinosnicu posoli. Ne ostavljaj svoje žrtve prinosnice bez soli Saveza sa svojim Bogom: sa svakim svojim prinosom prinesi i sol. ¹⁴ Ako prinosiš Jahvi žrtvu prinosnicu od prvina, prinesi tu žrtvu od prvina svojih plodova u obliku klasa pržena na vatri ili brašna od samljevenog zrnja. ¹⁵ Dodaj još ulja i na nju stavi tamjana. To je žrtva prinosnica. ¹⁶ Onda neka svećenik sažeže u kad za spomen-žrtvu dio kruha i ulja i sav tamjan kao žrtvu Jahvi paljenu.”

3

¹ “Ako tko prinosi žrtvu pričesnicu te ako

prinosi goveče - žensko ili muško - neka je bez mane što prinosi pred Jahvom. ² Neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i zakolje je na ulazu u Šator sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu krvlju sve strane žrtvenika. ³ Od žrtve pričesne, kao žrtvu paljenu, neka prinese loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; ⁴ oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi. ⁵ Zatim neka Aronovi sinovi te dijelove sažegu na žrtveniku sa žrtvom paljenicom koja bude na drvima na vatri. To neka je žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. ⁶ Ako tko prinosi za žrtvu pričesnicu od sitne stoke Jahvi, neka prinese bez mane, bilo muško ili žensko. ⁷ Ako na dar prinosi ovcu, neka je prinese pred Jahvom. ⁸ Neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje pred Šatorom sastanka. Zatim neka Aronovi sinovi zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika. ⁹ Od žrtve pričesnice neka prinesu žrtvu paljenu Jahvi: njezin loj, cio pretili rep, otkinuvši ga tik uz hrptenjaču; loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; ¹⁰ oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi. ¹¹ Onda neka svećenik to sažee na žrtveniku u kad - kao hranu vatre u čast Jahvi. ¹² Ako li prinosi kozu, neka je prinese pred Jahvom: ¹³ neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje pred Šatorom sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi zapljusnu njezinom krvlju sve strane žrtvenika.

¹⁴ Onda neka od nje prinese, kao paljenu žrtvu Jahvi, loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; ¹⁵ oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre; neka i njega s bubrezima izvadi. ¹⁶ Onda neka ih svećenik sažee na žrtveniku - žrtvu paljenu Jahvi na ugodan miris. Sav loj pripada Jahvi. ¹⁷ Neka ovo bude zakon za sva vremena svim vašim naraštajima u kojem god mjestu budete boravili: nipošto ne smijete jesti ni loja ni krvi.”

4

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Ovako kaži Izraelcima: 'Ako se tko nehotice ogriješi o bilo koju Jahvinu zapovijed te učini što je zabranjeno činiti: ³ Bude li to pomazanjem posvećeni svećenik koji pogriješi i navuče tako krivnju na narod, onda za grijeh koji učini neka prinese Jahvi jedno grlo krupne stoke, jednoga junca bez mane, kao žrtvu okajnicu. ⁴ Neka junca dovede pred Jahvu do ulaza u Šator sastanka; neka juncu na glavu položi svoju ruku i onda junca zakolje pred Jahvom. ⁵ Zatim neka pomazanjem posvećeni svećenik uzme krvi od junca i donese je u Šator sastanka. ⁶ Onda neka svećenik zamoči svoj prst u krv i tom krvlju neka sedam puta poškropi prednju stranu zavjese Svetišta, pred Jahvom. ⁷ Potom neka svećenik stavi te krvi na rogove žrtvenika za miomirisni kad koji se dimi pred Jahvom u Šatoru sastanka. Svu ostalu krv od junca neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u Šator sastanka.

⁸ Iz junca što ga prinosi kao žrtvu okajnicu neka izvadi: loj što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; ⁹ oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama, privjesak s jetre; neka i njega izvadi s bubrezima; ¹⁰ onako kako se uzima dio iz vola žrtve pričesnice. Neka ih zatim svećenik sažeže u kad na žrtveniku za žrtve paljenice. ¹¹ Kožu od junca, sve meso od njega, njegovu glavu, njegove noge, drobinu i njegovu nečist ¹² - svega junca - neka iznese na čisto mjesto izvan tabora gdje se pepeo izasiplje i neka ga spali na vatri od drva; tu na pepelu neka se junac spali.” ¹³ “Ako sva izraelska zajednica nehotično pogriješi počinivši štogod što je Jahve zabranio pa tako postanu krivi a ne budu svjesni krivnje, ¹⁴ onda, kad se sazna za učinjeni prijestup, neka zajednica prinese jedno grlo krupne stoke - jednoga junca bez mane - kao žrtvu okajnicu. Neka ga dovedu pred Šator sastanka. ¹⁵ Tu pred Jahvom neka starješine zajednice polože svoje ruke juncu na glavu. Neka se onda junac zakolje pred Jahvom. ¹⁶ Neka zatim pomazanjem posvećeni svećenik donese krvi od junca u Šator sastanka; ¹⁷ neka svećenik zamoči svoj prst u krv i sedam puta poškropi prednju stranu zavjese, pred Jahvom. ¹⁸ Neka zatim stavi krvi na rogove žrtvenika koji se nalazi pred Jahvom u Šatoru sastanka. Svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u Šator sastanka. ¹⁹ S junca neka skine sav loj i sažeže ga u kad na žrtveniku. ²⁰ I s juncem neka uradi kako je uradio s onim juncem žrtve okajnice - tako neka

učini i s tim. I pošto svećenik nad članovima zajednice izvrši obred pomirenja, bit će im oprošteno. ²¹ Neka odnese junca izvan tabora i spali ga kako je spalio i prvoga junca. To je žrtva za prijestup zajednice.” ²² “Ako nehотиčno pogriješi glavar i učini štogod što je Jahve, Bog njegov, zabranio i tako sagriješi, ²³ onda, kad ga obznane o prijestupu koji je počinio, neka kao svoj prinos donese muško jare bez mane. ²⁴ Položivši svoju ruku jaretu na glavu, neka ga zakolje na mjestu gdje se kolju pred Jahvom žrtve paljenice. To je žrtva okajnica. ²⁵ Svećenik neka uzme na svome prstu krvi od žrtve okajnice pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice. ²⁶ Sav loj neka sažeže u kad na žrtveniku kao i loj sa žrtve pričesnice. Neka tako svećenik nad glavom izvrši obred pomirenja za njegov grijeh, pa će mu biti oprošteno.” ²⁷ “Ako tko od običnoga puka nehottično pogriješi učinivši štogod što je Jahve zabranio i tako sagriješi, ²⁸ onda, kad ga obznane o prijestupu koji je počinio, neka kao svoj prinos za grijeh koji je počinio donese žensko jare bez mane. ²⁹ Neka stavi svoju ruku na glavu okajnice i zakolje žrtvu okajnicu na mjestu za žrtve paljenice. ³⁰ Neka svećenik uzme krvi na svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika. ³¹ Neka zatim izvadi sav njezin loj kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice; neka ga onda svećenik sažeže u kad na žrtveniku

kao ugodan miris Jahvi. Kad svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja, bit će mu oprošteno. ³² Ako bi tko htio dovesti janje kao žrtvu okajnicu, neka dovede žensko bez mane. ³³ Položivši svoju ruku na glavu žrtve okajnice, neka je zakolje kao žrtvu okajnicu na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice. ³⁴ Neka onda svećenik uzme krvi od žrtve okajnice na svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika. ³⁵ Neka zatim izvadi sav njezin loj kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice. Neka to svećenik sažee u kad povrh žrtava paljenih Jahvi u čast. Neka tako svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je počinio, pa će mu biti oprošteno.”

5

¹ “Zgriješi li tko tako što čuje riječi proklinjanja a odbije da svjedoči iako je mogao biti svjedokom jer je ili sam vidio ili doznao pa tako nosi krivnju na sebi; ² ili ako tko dirne kakav nečist predmet, strv nečiste zvijeri, strv nečista živinčeta ili strv nečista puzavca - i u neznanju postane nečist i odgovoran; ³ ili kad se tko dotakne nečistoće čovječje, bilo to što mu drago od čega se nečistim postaje i toga ne bude svjestan, kad dozna, biva odgovoran; ⁴ nadalje, kad tko nepromišljeno izusti zakletvu na dobro ili zlo - na što se već čovjek nepromišljeno zaklinje - i toga ne bude svjestan, onda, kad dozna, biva odgovoran; ⁵ ako, dakle, tko postane odgovoran u bilo čemu od toga, neka prizna

počinjeni grijeh. ⁶ I neka prinese Jahvi kao žrtvu naknadnicu za počinjeni grijeh jednu ženku od sitne stoke, janje ili kozle, kao žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad njim obred pomirenja koji će ga osloboditi od njegova grijeha.” ⁷ “Ako mu sredstva ne dopuštaju da pribavi glavu sitne stoke, neka Jahvi, kao naknadnicu za počinjeni grijeh, prinese dvije grlice ili dva golubića; jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu. ⁸ Neka ih donese svećeniku, a on neka najprije prinese ono što je određeno kao žrtva okajnica. Stisnuvši ga za vrat, neka mu slomi šiju, ali neka glave ne otkida. ⁹ Neka krvlju žrtve poškropi žrtvenik sa strane, a ostatak krvi neka se iscijedi podno žrtvenika. To je žrtva okajnica. ¹⁰ Onda neka drugo prinese kao žrtvu paljenicu prema propisu. Neka tako svećenik nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja za grijeh koji je počinio, i bit će mu oprošteno. ¹¹ Ako mu sredstva ne dopuštaju da pribavi dvije grlice ili dva golubića, neka Jahvi, u zadovoljštinu za počinjeni grijeh, prinese jednu desetinu efe njaboljeg brašna. Ulja u nj neka ne ulijeva niti na nj tamjana stavlja jer je žrtva okajnica. ¹² Kada to donese svećeniku, neka svećenik zagrabi punu pregršt kao spomen-žrtvu i na žrtveniku sažeže u čast Jahvi povrh paljenih žrtava. To je žrtva okajnica. ¹³ Neka tako svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je počinio u bilo kojem od tih slučajeva, pa će mu biti oprošteno. Ono ostalo neka pripadne svećeniku kao i od žrtve prinosnice.” ¹⁴ Još reče Jahve Mojsiju: ¹⁵ “Ako

tko počini pronevjerjenje ogriješivši se nehotično o svete stvari Jahvine, neka za naknadu, kao žrtvu naknadnicu, prinese Jahvi, iz svoga stada, ovna bez mane, vrijedna - po tvojoj procjeni - najmanje dva šekela srebra - prema cijeni hramskog šekela. ¹⁶ Neka nadoknadi koliko se ogriješio o svete stvari i tome doda još petinu i neka dadne svećeniku. Neka svećenik nad njim izvrši obred pomirenja ovnom žrtve naknadnice, i bit će mu oprošteno. ¹⁷ Ako tko i ne znajući pogriješi i učini štogod što je Jahve zabranio, kriv je, pa neka snosi posljedice svoje krivnje. ¹⁸ Neka svećeniku dovede za naknadnicu iz svoga stada ovna bez mane, prema tvojoj procjeni. Neka svećenik nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja za pogrešku što je počinio u neznanju, i bit će mu oprošteno. ¹⁹ To je žrtva naknadnica; on je doista bio odgovoran Jahvi.” ²⁰ Jahve još reče Mojsiju: ²¹ “Kad se tko ogriješi i počini pronevjeru prema Jahvi prevarivši svoga bližnjega u pologu ili pohrani, a tako i krađom ili iskorištavanjem svoga bližnjega; ²² ili, nađe li što je bilo izgubljeno pa slaže i krivo se zakune u bilo kojem grijehu što ga čovjek može učiniti; ²³ ako tko tako pogriješi i kriv postane, onda ono što je krađom oduzeo ili što je iskorištavanjem namakao; ili polog što mu je bio povjeren; ili izgubljenu stvar što ju je našao; ²⁴ ili ono za što se bio krivo zakleo - neka u cijelosti vrati i, dodavši tome petinu, neka dadne onome kome pripada istoga dana kad spozna svoju krivnju. ²⁵ Neka potom svećeniku za naknadu, kao žrtvu naknadnicu Jahvi, dovede iz svog stada jednoga

ovna bez mane, prema tvojoj procjeni, ²⁶ a svećenik neka nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja pred Jahvom, i bit će mu oprošteno, ma kakvo bilo nedjelo kojega je krivac.”

6

¹ Jahve još reče Mojsiju: ² “Naredi Aronu i njegovim sinovima: 'Ovakav je obred za žrtvu paljenicu: žrtva paljenica neka ostane na žeravi na žrtveniku svu noć do jutra; i vatra neka neprestano gori na žrtveniku. ³ Neka svećenik stavi na se lanenu košulju, na svoje tijelo neka navuče lanene gaće; zatim neka zgrne zamašćeni pepeo u što je vatra pretvorila žrtvu paljenicu na žrtveniku i neka ga stavi pokraj žrtvenika. ⁴ Potom neka svuče svoje ruho i na se obuče drugo te neka odnese zamašćeni pepeo na čisto mjesto izvan tabora. ⁵ Vatra na žrtveniku mora uvijek gorjeti; ne smije se gasiti. Neka svako jutro svećenik na nju naloži drva i onda na nju naslaže žrtvu paljenicu. Tu neka u kad sažiže loj sa žrtava pričesnica. ⁶ Neka na žrtveniku trajno gori vatra; neka se ne gasi.” ⁷ “Ovo je obred za žrtvu prinosnicu: neka je Aronovi sinovi pronose u nazočnosti Jahve pred žrtvenikom. ⁸ Pošto jedan od njih zagrabi pregršt najboljeg brašna i ulja sa žrtve prinosnice i sav tamjan što bude na njoj, pošto to sažeže na žrtveniku kao spomen-žrtvu, ugodan miris Jahvi, ⁹ neka ostatak u obliku beskvasnih kruhova pojedu Aron i njegovi sinovi; neka ga jedu na posvećenu mjestu - u dvorištu Šatora

sastanka. ¹⁰ Neka se ne peče s kvascem. To je dio žrtava meni paljenih što im ga ja dajem - dio najsvetiji, jednako kao i žrtva okajnica i kao žrtva naknadnica. ¹¹ Svaki muškarac Aronova potomstva može jesti taj dio od žrtava paljenih Jahvi, i to je vječni zakon za sve vaše naraštaje: i tko ih se god dotakne, bit će posvećen.” ¹² Jahve još reče Mojsiju: ¹³ “Neka Aron i njegovi sinovi na dan svoga pomazanja prinesu Jahvi ovaj prinos: desetinu efe najboljeg brašna kao redovitu žrtvu prinosnicu, polovinu ujutro, a polovinu uvečer. ¹⁴ Neka bude pripravljena u tavi na ulju. Donesi je dobro namočenu i prinesi Jahvi kao ugodan miris, kao žrtvu prinosnicu od više komada. ¹⁵ Neka je tako pripravi svećenik koji od njegovih sinova bude pomazan da ga naslijedi. To je vječni zakon. Neka se ta žrtva Jahvi sva sažeže! ¹⁶ Svaka svećenička žrtva prinosnica treba da bude posve spaljena; neka se od nje ne jede.” ¹⁷ Još reče Jahve Mojsiju: ¹⁸ “Kaži Aronu i njegovim sinovima: 'Ovo je obred žrtvovanja za grijeh: žrtva okajnica neka se zakolje pred Jahvom na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica - presveta je! ¹⁹ Svećenik koji prinosi tu žrtvu okajnicu neka od nje i jede; neka se ona jede na posvećenu mjestu, u dvorištu Šatora sastanka. ²⁰ Tko se god dotakne njezina mesa bit će posvećen; ako krv poštrapa odijelo, poštrapani dio neka se ispere na posvećenu mjestu. ²¹ A posuda od ilovače u kojoj bude meso kuhano neka se razbije; a ako bude kuhano u posudi od tuča, neka se istare i vodom ispere.

²² Svaki muški od svećeničke loze može od nje jesti - presveta je! ²³ Ali nijedna žrtva okajnica od koje je krv donesena u Šator sastanka za obred pomirenja u Svetišću neka se ne jede, nego na vatri spali.”

7

¹ “Ovo je obred za žrtvu naknadnicu. ² Nadasve je sveta! Neka se žrtva naknadnica zakolje na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice, a njezinom krvlju neka svećenik zapljusne sve strane žrtvenika. ³ Zatim neka prinese sav loj s nje: pretili rep, loj što omotava drobinu, ⁴ oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega izvadi s bubrezima! ⁵ Neka ih svećenik sažee na žrtveniku kao žrtvu u čast Jahvi paljenu. To je žrtva naknadnica. ⁶ Svaki muški od svećeničke loze može od nje jesti. Neka je jedu na posvećenu mjestu - presveta je! ⁷ Kakva je žrtva okajnica, takva je i žrtva naknadnica; jedno je pravilo za njih: neka pripadne svećeniku koji njome vrši obred pomirenja. ⁸ Tako isto koža od žrtve koju tko preda svećeniku da bude prinesena za žrtvu paljenicu neka pripadne svećeniku. ⁹ Nadalje, svaka žrtva prinosnica što bude pečena u peći, kao i svaka što bude zgotovljena u kotluši ili na tavi, neka pripadne svećeniku koji je prinosi. ¹⁰ A svaka žrtva prinosnica, zamiješana s uljem ili nasuho, neka pripadne svim Aronovim sinovima bez razlike!” ¹¹ “Ovo je obred za žrtvu pričesnicu koja će se prinositi Jahvi. ¹² Ako se prinosi u zahvalu, neka se zajedno

sa žrtvom zahvalnicom prinesu i beskvasne pogače uljem zamiješene; beskvasne prevrte uljem namazane i kolači od najboljeg brašna, zamiješeni uljem. ¹³ Ovaj prinos, nadopunjen kolačima od ukvasanoga tijesta, neka se prinosi zajedno sa žrtvom pričesnicom u zahvalu. ¹⁴ Od svake ovakve žrtve neka se prinese po jedan kolač na dar Jahvi. To neka bude za svećenika koji zapljuskuje krv od žrtve pričesnice. ¹⁵ A meso žrtve pričesnice neka se pojede istoga dana kad bude žrtvovana; neka se od nje ne ostavlja ništa za sutradan. ¹⁶ A bude li prinos žrtva zavjetnica ili žrtva dragovoljna, neka se jede na dan kad se žrtva prinosi. Što ostane od nje neka se jede sutradan. ¹⁷ A što još mesa od žrtve preteče, neka se treći dan na vatri spali.” ¹⁸ “Ako bi tko jeo meso žrtve pričesnice i treći dan, žrtva neće biti primljena niti će onome koji je prinosi biti uračunata. To je meso kvarno, i onaj koji od toga jede neka i posljedice krivnje snosi! ¹⁹ Meso koje se dotakne bilo čega nečista neka se ne jede nego na vatri spali! Inače, tko je god čist može jesti meso. ²⁰ A tko bi nečist jeo mesa od žrtve pričesnice što je bila Jahvi prinesena takav neka se iskorijeni iz svoga naroda. ²¹ Kad se tko dotakne bilo čega nečista - bila to nečist čovječja, kakva nečista životinja ili bilo kakvo nečisto stvorenje - pa pojede mesa od žrtve pričesnice koja je prinesena Jahvi takav neka se iskorijeni iz svoga naroda!” ²² Reče Jahve Mojsiju: ²³ “Ovako kaži Izraelcima: 'Ne jedite loja ni volujskoga, ni ovčjega, ni kozjega.

²⁴ Loj sa životinje koja uquine, ili koju divlje zvijeri razderu, može se upotrijebiti za bilo što, ali ga ne smijete jesti. ²⁵ Tko god jede loj od životinje koja se može prinijeti Jahvi kao žrtva paljenica takav neka se iskorijeni iz svoga naroda. ²⁶ Ne smijete uživati krvi ni od ptica ni od stoke ni u kojem svome prebivalištu. ²⁷ Tko bi god uživao bilo kakvu krv neka se iskorijeni iz svoga naroda.” ²⁸ Jahve još reče Mojsiju: ²⁹ “Ovako kaži Izraelcima: 'Prinos Jahvi od žrtve pričesnice mora donijeti onaj koji Jahvi prinosi žrtvu pričesnicu. ³⁰ Svojim vlastitim rukama neka prinese Jahvi žrtvu paljenicu; neka prinese loj i grudi; grudi neka se prinesu pred Jahvom kao žrtva prikaznica. ³¹ Neka svećenik sažee loj na žrtveniku, a grudi neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima. ³² Desno pleće od svojih žrtava pričesnica dajte svećeniku na dar. ³³ Onome Aronovu sinu koji bude prinosio krv i loj sa žrtve pričesnice neka u dio pripadne desno pleće. ³⁴ Jer ja uzimam od Izraelaca grudi od žrtava pričesnica što se prinose kao žrtva prikaznica i pleće žrtve podizanice te ih predajem svećeniku Aronu i njegovim sinovima. To je trajna odredba za Izraelce. ³⁵ To je dohodak Aronov i njegovih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi; dodjeljuje im se od onog dana kad se dovedu da vrše svećeničku službu u čast Jahvi. ³⁶ Jahve je naredio da im se od dana kad budu pomazani to daje kao pristojbina od Izraelaca. To je trajna odredba za njihove naraštaje.’” ³⁷ To je obred za žrtvu paljenicu, prinosnicu,

okajnicu, naknadnicu, žrtvu posvetnicu i žrtvu pričesnicu ³⁸ koji je Jahve naredio Mojsiju na Sinajskom brdu kad je zapovjedio Izraelcima da Jahvi u Sinajskoj pustinji prinose žrtve.

8

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Uzmi Arona, a s njim i njegove sinove; ruho, ulje pomazanja, junca žrtve okajnice, dva ovna i košaru beskvasnih kruhova ³ te skupi svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka.” ⁴ Mojsije učini kako mu je Jahve naredio, i zajednica se sabra na ulazu u Šator sastanka. ⁵ Tada Mojsije progovori zajednici: “Ovo je Jahve zapovjedio da se učini.” ⁶ Izvede zatim Mojsije Arona i njegove sinove pa ih u vodi opru. ⁷ Obuče na nj haljinu, opasa ga pojasom, ogrnu ga ogrtačem i stavi mu oplećak. Zatim ga opasa tkanicom oplećka i njome pritegnu uza nj oplećak. ⁸ Stavi mu naprsnik, a u naprsnik metnu Urim i Tumim. ⁹ Na glavu mu stavi mitru, a sprijeda na mitru postavi zlatnu pločicu - sveti vijenac - kako je Jahve naredio Mojsiju. ¹⁰ Uzme zatim Mojsije ulje pomazanja te pomaže Prebivalište i sve što je u njemu da ih posveti. ¹¹ Sedam puta poškropi njime žrtvenik te pomaže žrtvenik i sav njegov pribor, umivaonik s njegovim stalkom da ih posveti. ¹² Izlije ulja pomazanja Aronu na glavu te ga pomaže da ga posveti. ¹³ Potom Mojsije dovede Aronove sinove; na njih obuče haljine, pasovima ih opase i poveze im zavije, kako je Jahve Mojsiju naredio. ¹⁴ Dovede potom junce žrtve okajnice. Aron i

njegovi sinovi stave svoje ruke na glavu juncu žrtve okajnice. ¹⁵ Zatim ga Mojsije zakolje. Onda uzme krvi pa je svojim prstom stavi na rogove oko žrtvenika. Tako žrtvenik očisti. Zatim izlije krv podno žrtvenika; posveti ga, izvršivši na njemu obred pomirenja. ¹⁶ Zatim Mojsije uzme sav loj što je bio oko drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i njihov loj, pa to sažeže u kad na žrtveniku. ¹⁷ A kožu od junca, njegovo meso i njegovu nečist spali u vatri izvan tabora, kako je Jahve naredio Mojsiju. ¹⁸ Dovede potom ovna za žrtvu paljenicu. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu. ¹⁹ Sad ga Mojsije zakolje. Onda krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana. ²⁰ Pošto isiječe ovna na dijelove, Mojsije sažeže u kad glavu, dijelove i loj. ²¹ U vodi opere drobinu i noge pa u kad sažeže na žrtveniku svega ovna. Bila je to žrtva paljenica na ugodan miris - žrtva u čast Jahvi paljena - kako je Jahve naredio Mojsiju. ²² Zatim dovede drugoga ovna, ovna za žrtvu posvetnicu. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu. ²³ Mojsije ga zakolje. Onda uzme krvi pa stavi na resu Aronova desnog uha, na palac njegove desne ruke i na palac njegove desne noge. ²⁴ Potom Mojsije dovede Aronove sinove, pa im stavi iste krvi na resu desnog uha, na palac desne ruke i na palac desne noge. Zatim Mojsije krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana. ²⁵ Poslije toga uzme loj, pretili rep, loj što je bio oko drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i njihov loj - i desno pleće; ²⁶ a iz košare beskvasnih kruhova, što je stajala

pred Jahvom, uzme jednu beskvasnu pogaču, jednu prevrtu s uljem i jedan kolač i postavi ih na loj i desno pleće. ²⁷ Sve to položi na ruke Arona i na ruke njegovih sinova pa to prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. ²⁸ Potom Mojsije opet to uzme s njihovih ruku i sažeže u kad na žrtveniku povrh žrtve paljenice. Bila je to žrtva posvetnica na ugodan miris, žrtva u čast Jahvi paljena. ²⁹ Naposljetku Mojsije uzme grudi i prinese ih kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. To je bila pristojbina Mojsiju od ovna žrtve posvetnice, kako je Jahve Mojsiju naredio. ³⁰ Zatim Mojsije uze ulja za pomazanje i krvi što je bila na žrtveniku te poškropi Arona i njegove haljine, a tako i njegove sinove i njihove haljine. Tako posveti Arona i njegove haljine; njegove sinove i njihove haljine. ³¹ Onda reče Mojsije Aronu i njegovim sinovima: "Skuhajte to meso na ulazu u Šator sastanka i ondje ga blagujte s kruhom što je u košari za žrtvu posvetnicu, kako sam naredio. Neka ga jedu Aron i njegovi sinovi! ³² A što od mesa i kruha ostane, spalite na vatri. ³³ Sedam dana ne odlazite s ulaza Šatora sastanka - do dana kad se navrši rok vašega svećeničkog posvećenja. Jer sedam dana treba za vaše posvećenje. ³⁴ Kako se radilo danas, Jahve je naredio da se tako radi dalje, da se nad vama izvrši obred pomirenja. ³⁵ Zato ostanite na ulazu Šatora sastanka sedam dana, danju i noću vršeći što je Jahve naredio, da ne pomrete. Takvu sam ja zapovijed dobio." ³⁶ Aron i njegovi sinovi učiniše sve što je Jahve naredio preko

Mojsija.

9

¹ Osmoga dana Mojsije pozva Arona, njegove sinove i starješine Izraelove ² i reče Aronu: "Uzmi jedno tele za žrtvu okajnicu, jednoga ovna za žrtvu paljenicu, oboje bez mane, i dovedi ih pred Jahvu. ³ A Izraelcima reci ovako: 'Uzmite jednoga jarca za žrtvu okajnicu, tele i janje od godine, oboje bez mane, za žrtvu paljenicu; ⁴ a junca i ovna za žrtvu pričesnicu da žrtvujete pred Jahvom; napokon prinosnicu, s uljem zamiješenu; jer će vam se danas Jahve ukazati.'"

⁵ Dovedu oni pred Šator sastanka što je Mojsije naredio; naprijed stupi sva zajednica i stane pred Jahvu. ⁶ "Ovo je zapovijed", reče Mojsije, "koju je Jahve izdao. Izvršite je, da vam se pokaže slava Jahvina." ⁷ Zatim Mojsije reče Aronu: "Stupi k žrtveniku, prinesi svoju žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu i tako izvrši obred pomirenja za se i svoj dom; onda prinesi dar naroda i za nj izvrši obred pomirenja, kako je Jahve naredio."

⁸ Aron se primače žrtveniku i zakla tele žrtve za svoj vlastiti grijeh. ⁹ Zatim mu Aronovi sinovi donesu krvi. On u nju zamoči svoj prst i stavi je na rogove žrtvenika. Potom ostalu krv izli podno žrtvenika. ¹⁰ A loj, bubrege i privjesak s jetre žrtve okajnice sažeže u kad na žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju. ¹¹ Meso i kožu spalili na vatri izvan tabora. ¹² Zakolje poslije toga žrtvu paljenicu, od koje mu sinovi Aronovi pruže krv. On njome zapljusne žrtvenik sa

svih strana. ¹³ Dodaju mu i žrtvu paljenicu, dio po dio, a tako i glavu, i on je sažeže u kad na žrtveniku. ¹⁴ Drobinu i noge opere pa i njih na žrtveniku sažeže u kad povrh žrtve paljenice. ¹⁵ Zatim prinese dar naroda. Uze jarca žrtve okajnice za grijehe naroda, zakla ga i prinese kao žrtvu okajnicu, isto onako kao i prijašnju. ¹⁶ Donese potom žrtvu paljenicu i prinese je prema propisu. ¹⁷ Donijevši poslije toga žrtvu prinosnicu, od nje zagradi pregršt i sažeže na žrtveniku u kad povrh jutarnje žrtve paljenice. ¹⁸ Napokon zakolje junca i ovna kao žrtvu pričesnicu za narod. Aronovi mu sinovi pruže krv, a on zapljusne žrtvenik sa svih strana; ¹⁹ dodaju mu i loj s junca i ovna, pretili rep, loj oko drobine, bubrege i privjesak s jetre. ²⁰ Metnuvši te masne dijelove na grudi, sažga ih u kad na žrtveniku. ²¹ A grudi i desno pleće Aron prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom, kako je Mojsije naredio. ²² Tada Aron podiže ruke spram naroda i blagoslovi ga. Pošto prinese žrtvu okajnicu, paljenicu i pričesnicu, siđe. ²³ Poslije toga Mojsije i Aron uđoše u Šator sastanka. Kad iziđoše, blagosloviše narod. Slava Jahvina pokaza se svemu narodu. ²⁴ Ispred Jahve izbi oganj i sažga žrtvu paljenicu i masne komade na žrtveniku. A sav narod, vidjevši to, viknu od veselja i pade ničice.

10

¹ A sinovi Aronovi Nadab i Abihu uzmu svaki svoj kadionik; stave u nj vatre i na nju metnu

tamjana da prinesu pred Jahvom neposvećenu vatru, koju im on ne bijaše propisao. ² Ali izbije plamen ispred Jahve te ih proguta - poginuše oni pred Jahvom. ³ Nato će Mojsije Aronu: "To je ono što je Jahve navijestio: Po onima koji su mi blizu svetim ću se pokazati; pred svim ću se pukom proslaviti." Aron je šutio. ⁴ Mojsije zovnu Mišaela i Elsafana, sinove Aronova strica Uziela, pa im reče: "Dođite i odnesite svoju braću ispred Svetišća u polje izvan tabora!" ⁵ Oni dođu i odnesu ih u njihovim košuljama u polje izvan tabora, kako je Mojsije rekao. ⁶ Poslije toga Mojsije reče Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i Itamaru: "Ne raščupavajte svoje kose niti razdirite svojih haljina da ne poginete i da se On ne razljuti na svekolicu zajednicu. Vaša braća i sav dom Izraelov neka oplakuje one koje je vatra Jahvina sažegla. ⁷ Ne smijete odlaziti s ulaza u Šator sastanka da ne pomrete, jer na vama je Jahvino ulje pomazanja." Oni učine po riječi Mojsijevoj. ⁸ Jahve reče Aronu: ⁹ "Kad ulazite u Šator sastanka, nemojte piti vina niti opojnoga pića, ni ti ni tvoji sinovi s tobom! Tako nećete poginuti. To je trajan zakon za vaše naraštaje; ¹⁰ da možete lučiti posvećeno od običnoga, čisto od nečistoga; ¹¹ da možete učiti Izraelce svim zakonima što ih je Jahve predao preko Mojsija." ¹² Onda Mojsije rekne Aronu i njegovim preživjelim sinovima, Eleazaru i Itamaru: "Uzimajte od žrtve prinosnice što preostaje nakon prinesene žrtve u čast Jahvi paljene i beskvasnu je uza žrtvenik jedite jer je

vrlo sveta. ¹³ Blagujte je u svetom mjestu, jer to je - tako je meni naređeno - pristojbina tvoja i pristojbina tvojih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi. ¹⁴ A grudi žrtve prikaznice i pleće žrtve podizanice ti i tvoji sinovi i tvoje kćeri s tobom jedite na bilo kojem čistom mjestu. Jer to je dodijeljeno za pristojbinu tebi i tvojim sinovima od izraelskih žrtava pričesnica. ¹⁵ Pleće žrtve podizanice i grudi žrtve prikaznice što se donose zajedno s lojem, na vatri paljenim - pošto budu prineseni za žrtvu prikaznicu pred Jahvom - neka pripadnu tebi i tvojim sinovima s tobom. To je, kako je Jahve naredio, trajan zakon.” ¹⁶ Potom se Mojsije potanje raspita o jarcu žrtve okajnice. Već je bio spaljen. On se razljuti na Eleazara i Itamara, Aronove preživjele sinove, pa rekne: ¹⁷ “Zašto ste jeli žrtvu okajnicu na svetome mjestu? Vrlo ja sveta! To vam je dao Jahve da uklanjate krivnju sa zajednice vršeći nad njom obred pomirenja pred Jahvom. ¹⁸ Budući da krv žrtve nije bila unesena unutar Svetišta, morali ste je blagovati u Svetištu, kako mi je bilo zapovjedbano.” ¹⁹ Nato će Aron Mojsiju: “Danas su, eto, prinijeli svoju žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu pred Jahvom! Što bi se meni dogodilo da sam ja danas jeo od žrtve okajnice? Bi li to bilo milo Jahvi?” ²⁰ Kad Mojsije to ču, odobri.

11

¹ Jahve reče Mojsiju i Aronu: ² “Ovako kažite Izraelcima: 'Ovo su životinje koje između svih četveronožaca na zemlji možete jesti: ³ svaku

koja ima papke, ali papke razdvojene, i koja preživa možete jesti. ⁴ Ali ove, iako preživaju ili papke imaju, ne smijete jesti: devu, jer iako preživa, razdvojena papka nema - za vas je nečista; ⁵ svisca, jer iako preživa, razdvojena papka nema - za vas je nečist; ⁶ arnebeta, iako preživa, razdvojena papka nema - za vas je nečist. ⁷ A svinja, iako ima papak, i to papak razdvojen, ne preživa - za vas je nečista. ⁸ Njihova mesa nemojte jesti niti se njihove strvine doticati - za vas su one nečiste.” ⁹ Od svih vodenih životinja ove možete jesti: sve što živi u vodi, bilo u morima, bilo u rijekama, a ima peraje i ljuske možete jesti. ¹⁰ A što u morima i rijekama nema peraja i ljusaka - sve životinjice u vodi, sva živa vodena bića - neka su vam odvratna ¹¹ i odvratna neka vam ostanu! Mesa od njih nemojte jesti, a njihove strvine držite za odvratnost. ¹² Sve, dakle, što je u vodi a nema peraja i ljusaka neka je za vas odvratno.” ¹³ “Od ptica neka su vam ove odvratne i neka se ne jedu - odvratnost su: orao, orao strvinar i jastreb, ¹⁴ tetrijeb i sokol bilo koje vrste; ¹⁵ gavran svih vrsta; ¹⁶ noj, kobac i galeb; lastavica svake vrste; ¹⁷ sova, gnjurac, ušara, ¹⁸ labud, pelikan, droplja; ¹⁹ roda, čaplja svake vrste; pupavac i šišmiš.” ²⁰ “Svi krilati kukci što hodaju četveronoške neka su vam odvratni! ²¹ Od svih tih krilatih kukaca što hodaju četveronoške možete jesti samo one koji imaju na svojim nožicama listove za skakutanje po zemlji. ²² Od njih možete jesti: svaku vrstu skakavaca, cvrčaka i zrikavaca. ²³ A svi drugi krilati kukci na četiri nožice neka su

vam odvratni! ²⁴ I od njih ćete se onečistiti: tko se god dotakne njihove crkotine, neka je nečist do večeri; ²⁵ tko god ponese crkotinu bilo koje od njih, neka opere svoju odjeću i nečistim se smatra do večeri; ²⁶ i životinje s nerazdvojenim papkom što ne preživaju za vas su nečiste, i tko ih se dotakne neka je nečist! ²⁷ Onda, četveronožne životinje koje hodaju na četiri šape za vas su nečiste. Tko se dotakne njihova strva, neka je nečist do večeri. ²⁸ A onaj koji ponese njihov strv, neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Za vas su one nečiste.” ²⁹ “Od životinja što po zemlji gmižu neka su za vas ove nečiste: krtica, miš i svaka vrsta guštera; ³⁰ zidni macaklin, kameleon, daždevnjak, zelembać i tinšamet. ³¹ Te su životinje od svih što gmižu za vas nečiste. Tko ih se mrtvih dotakne neka je nečist do večeri. ³² A na što koja od njih mrtva padne, neka je onečišćeno: bio to kakav drveni predmet ili odjeća, koža ili vreća. Svaki takav predmet koji se upotrebljava neka se zamoči u vodu i ostane nečist do večeri. Onda će postati čist. ³³ Upadne li što od njih u kakvu zemljanu posudu, razbijte je; sve je u njoj onečišćeno. ³⁴ A bilo kakva hrana što se jede, ako na nju kapne voda iz te posude, bit će onečišćena. Svaka tekućina što se pije u svakoj takvoj posudi neka se smatra nečistom. ³⁵ A sve na što padne bilo što od njihove crkotine neka je nečisto; bude li to peć ili ognjište, neka se sruše: onečišćeni su za vas i neka nečisti budu. ³⁶ A vrelo ili čatrnja koja drži vodu neka se smatraju čistima. Ali tko dirne strvinu životinje

neka je nečist. ³⁷ Ako što od njihova strva padne na žitno sjemenje što će se sijati, ono ostaje čisto; ³⁸ ali ako se sjemenje nakvasi vodom, a onda na nj padne što od njihove crkotine, neka je za vas nečisto. ³⁹ Ako uquine koja životinja što vam služi za hranu, onaj koji dotakne njezinu strvinu neka je nečist do večeri; ⁴⁰ a koji pojede od njezine strvine neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri; koji ponese njezinu strvinu neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. ⁴¹ Svaka životinja što po tlu gmiže odvratna je. Neka se ne jede! ⁴² Ništa što puže na trbuhu, ništa što god ide na četiri noge ili na više nogu - nikakve puzavce što po tlu gmižu nemojte jesti jer su odvratni! ⁴³ Nemojte sami sebe poganiti svim tim puzavcima što gmižu; ne prljajte se njima, da i vi zbog njih ne postanete nečisti. ⁴⁴ Ta ja - Jahve - Bog sam vaš! Posvećujte se, dakle, da sveti budete, jer svet sam ja! Nijednim se puzavcem što po tlu gmiže ne prljajte! ⁴⁵ Jest, ja sam Jahve; izveo sam vas iz zemlje egipatske da vam budem Bog. Budite, dakle, sveti jer sam svet ja!" ⁴⁶ To je odredba koja se odnosi na ptice i sva živa bića što se u vodi kreću i na sve stvorove koji po zemlji gmižu. ⁴⁷ Svrha joj je da se razlikuje nečisto od čistoga; životinja koja se može jesti od životinje koja se ne smije jesti.

12

¹ Jahve reče Mojsiju: ² "Kaži Izraelcima: 'Kad koja žena zatrudni i rodi muško čedo, neka je nečista sedam dana, kako je nečista u vrijeme svoga mjesečnog pranja. ³ Osmoga dana neka se

dijete obreže. ⁴ A ona neka ostane još trideset i tri dana da se očisti od svoje krvi; ne smije dirati ništa posvećeno niti dolaziti u Svetište dok se ne navrši vrijeme njezina čišćenja. ⁵ Ako rodi žensko čedo, neka je nečista dva tjedna, kao za svoga mjesečnog pranja, i neka ostane još šezdeset i šest dana da se očisti od svoje krvi. ⁶ A kad se navrši vrijeme njezina čišćenja - bilo za sinčića, bilo za kćerkicu - neka donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka jednogodišnje janje za žrtvu paljenicu i jednoga golubića ili grlicu za žrtvu okajnicu. ⁷ Neka on to prinese pred Jahvom i nad njom izvrši obred pomirenja. Tako će ona biti očišćena od svoga krvarenja. To je odredba koja se odnosi na ženu kad rodi bilo muško bilo žensko čedo. ⁸ Ali ako ne može da nađe dovoljno sredstava za grlo od sitnoga stada, neka onda uzme dvije grlice ili dva golubića - jedno za žrtvu paljenicu, a drugo za žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad njom obred pomirenja, i ona će biti očišćena'."

13

¹ Reče Jahve Mojsiju i Aronu: ² "Ako se kome na koži pojavi otekline ili lišaj ili bjelkasta pjega što bi bila nagovještaj gube na koži njegova tijela, neka se takav dovede svećeniku Aronu ili kojemu od njegovih sinova svećenika. ³ Neka svećenik pregleda zaraženo mjesto na koži njegova tijela. Ako je dlaka na zaraženom mjestu postala bijela i učini se da je ono dublje od kože njegova tijela, onda je to guba. Pošto ga svećenik pregleda, neka ga proglasi nečistim.

⁴ Ali ako se pokaže da bjelkasta pjega na koži njegova tijela nije dublja nego i koža, a dlaka na njoj nije pobijeljela, neka onda svećenik bolesnika osami sedam dana. ⁵ Neka ga sedmoga dana opet svećenik pregleda. Ako ustanovi svojim očima da zaraza još postoji, ali da se po koži dalje ne širi, neka ga osami još sedam dana. ⁶ Sedmoga dana neka ga opet pregleda. Bude li zaraženo mjesto manje upadno, a bolest se kožom ne bude proširila, neka ga proglasi čistim: to je samo lišaj. Pošto opere svoje haljine, bit će čist. ⁷ Ali ako se lišaj kožom proširi, pošto je svećenik bolesnika pregledao i proglasio ga čistim, neka se ponovo pokaže svećeniku. ⁸ Neka ga svećenik pregleda. Bude li se lišaj proširio po koži, neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba. ⁹ Ako se na čovjeku pokaže guba, neka ga dovedu svećeniku. ¹⁰ Neka ga svećenik pregleda. Ako po koži bude bjelkasta otekлина s pobijeljelom dlakom i napetim čirom, ¹¹ to je duboko ukorijenjena guba po koži njegova tijela. Neka ga svećenik proglasi nečistim. Ne treba ga osamljivati, jer je sigurno nečist. ¹² Ako guba izbije po koži tako da bolesniku prekrije svu kožu od glave do pete - sve što svećenikove oči vide - ¹³ neka svećenik obavi pregled. Bude li guba prekrila sve njegovo tijelo, neka ga proglasi čistim. Budući da je sav pobijelio, čist je. ¹⁴ Ali onog dana kad se na njemu pokaže čir, bit će nečist. ¹⁵ Kad svećenik vidi taj čir, neka bolesnika proglasi nečistim: čir je nečista stvar, to je guba. ¹⁶ Ali ako se čir promijeni u bijelo,

neka čovjek dođe k svećeniku. ¹⁷ Svećenik neka ga pregleda. Bude li rana postala bijela, neka svećenik proglasi bolesnika čistim - čist i jest.” ¹⁸ “Kad se kome na koži napne čir i zacijeli, ¹⁹ i ondje gdje je bio čir pojavi se bjelkasta otekline ili mjesto izblijedi i postane bjelkasto, ili izbije bijelocrvenkasta pjega, neka se taj čovjek pokaže svećeniku. ²⁰ Neka ga svećenik pregleda. Pronađe li da je tu koža udubljenija a dlaka pobijeljela, neka ga svećenik proglasi nečistim - to je onda guba što je izbila u čiru. ²¹ Ali ako svećenik ustanovi da tu dlaka nije pobijeljela, da koža nije udubljenija nego drugdje, da mjesto tamni, neka bolesnika osami sedam dana. ²² Proširi li mu se bolest po koži, neka ga svećenik proglasi nečistim - to je guba. ²³ Ako pjega ostane na mjestu i ne proširi se, to je ožiljak od čira. Neka toga čovjeka svećenik proglasi čistim.” ²⁴ “Kome na koži bude opeklina, pa mjesto opekline postane pjega bijelocrvenkasta ili bjelkasta, ²⁵ neka to svećenik pregleda. Ako dlaka na mjestu bude pobijeljela i učini se da je to mjesto udubljenije od kože, onda je to guba što je u opeklini izbila. Neka ga svećenik proglasi nečistim; to je guba. ²⁶ Ali ako svećenik ustanovi da dlaka nije pobijeljela, da mjesto nije udubljenije od kože i da tamni, neka ga osami sedam dana. ²⁷ Sedmoga dana neka ga pregleda. Ako se pjega po koži proširi, neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba. ²⁸ Ostane li ozljeda na mjestu i proširi se po koži, to je onda otekline od opekline. Neka čovjeka svećenik proglasi čistim: to je ožiljak od opekline.” ²⁹ “Ako

se na glavi ili na bradi kojega čovjeka ili žene pokaže bolest, ³⁰ neka svećenik bolest pregleda. Ustanovi li se da je dublje od kože i da je tu dlaka požutjela i otančala, neka bolesnika svećenik proglasi nečistim. To je šuga, to jest guba na glavi ili na bradi. ³¹ Ali ako svećenik, pregledavši oboljelo mjesto, ustanovi da nije dublje od kože, ali da tu ipak nema crne dlake, neka svećenik odstrani šugavca sedam dana. ³² Sedmoga dana neka ga svećenik pregleda. Ako se šuga nije proširila niti dlaka požutjela, te ako se čini da šuga nije dublja od kože, ³³ neka se bolesnik obrije - ali ošugano mjesto da ne brije! - i neka ga svećenik odstrani od drugih sedam dana. ³⁴ Sedmoga dana neka opet svećenik pregleda šugavo mjesto. Ako se šuga kožom ne bude proširila i učini se da nije dublja od kože, neka tog bolesnika svećenik proglasi čistim. On neka opere svoju odjeću i bude čist. ³⁵ Proširi li se šuga po koži pošto je bio čistim proglašen, ³⁶ neka ga svećenik ponovo pregleda. Ako se šuga kožom bude proširila - svećenik neka više i ne traži žute dlake - bolesnik ja nečist. ³⁷ Ali ako opazi da je šuga stala i da je nikla crna dlaka, šuga je zacijeljela - on je čist. Neka ga svećenik proglasi čistim.” ³⁸ “Ako se na koži kojeg čovjeka ili žene pokažu pjege te ako su te pjege bijele, ³⁹ neka ih svećenik pregleda. Ako te pjege po koži budu tamnobijele, onda je to osip što je izbio po koži: bolesnik je čist.” ⁴⁰ “Ako čovjeku opadne kosa s glave, oćelavio mu je zatiljak, ali je čist. ⁴¹ Ako mu prireda

opadne kosa s glave, očelavio je na čelu, ali je čist. ⁴² Ali ako se po čelavu zatiljku ili po očelavljelu čelu pojavi crvenkastobijela bolest, to je guba što je izbila po njegovu čelavom zatiljku ili očelavljelu čelu. ⁴³ Neka ga svećenik pregleda. Ako ustanovi da je osip na čelavu zatiljku ili po očelavljelu čelu bjelkastocrvenkast - naizgled kao i guba na koži tijela - ⁴⁴ čovjek se ogubavio, nečist je. Svećenik ga mora proglasiti nečistim - guba mu je na glavi.” ⁴⁵ “Onaj koji se bude ogubavio, neka nosi rasparanu odjeću; kosa neka mu je raščupana; gornju usnu neka prekrije i viče: “Nečist! Nečist!” ⁴⁶ Sve dok na njemu bude bolest, neka nečistim ostane, a kako je nečist, neka stanuje nasamo: neka mu je stan izvan tabora.” ⁴⁷ “Kad se zaraza gube pokaže na odijelu, bilo vunenu bilo lanenu, ⁴⁸ na osnovi ili na potki od lana ili vune; ili na koži; ili na bilo kakvu predmetu od kože; ⁴⁹ pa ako mrlja na odijelu ili koži, na osnovi ili na potki, ili na bilo kakvu predmetu od kože, bude zelenkasta ili crvenkasta, to je guba i neka se svećeniku pokaže. ⁵⁰ Neka svećenik, pošto pregleda što je zaraženo, to stavi na osamu sedam dana. ⁵¹ Onda neka sedmoga dana zarazu pregleda. Ako se zaraza proširi po odijelu, po osnovi ili potki, ili po koži, ili po kakvu god predmetu od kože, to je zarazna guba. Stvar je nečista. ⁵² To odijelo - bilo osnova bilo potka, od vune ili lana - ili kakav kožni predmet za koji je zaraza prionula, gubom se zarazio; neka na vatri izgori. ⁵³ Ali ako svećenik opazi da se zaraza

nije proširila na odijelu - na osnovi ni na potki - niti na bilo kakvu kožnom predmetu, ⁵⁴ onda neka naredi da se zaražena stvar opere. Neka je zatim stavi nasamo drugih sedam dana. ⁵⁵ A ako, pošto je stvar bila oprana, svećenik opazi da se zaraženo mjesto nije promijenilo, ipak, mada se bolest nije raširila, stvar je nečista. Neka se na vatri spali: trula je i iznutra i izvana. ⁵⁶ Opazi li svećenik da se bolest smanjuje nakon pranja, neka to mjesto izreže, bilo ono na odijelu ili na koži, na osnovi ili na potki. ⁵⁷ Ako se na odijelu opet pojavi, u osnovi ili potki, ili bilo kakvu kožnom predmetu, onda je to zaraza, i zaraženi predmet neka u vatri izgori. ⁵⁸ Ako li bolest nestane s odijela - osnove ili potke - ili bilo kakva kožnoga predmeta pošto je bio opran, neka se opere opet, pa neka je čist.” ⁵⁹ To su propisi za bolest gube na odijelu od vune ili lana - u osnovi ili potki - ili bilo kakvu predmetu od kože da se proglase čistim ili nečistim.

14

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Neka ovo bude obred za gubavca na dan njegova čišćenja: neka se dovede svećeniku; ³ neka svećenik iziđe iz tabora i obavi pregled. Ako ustanovi da je gubavac od gube ozdravio, ⁴ neka naredi da se za čovjeka koji se ima čistiti uzmu dvije ptice, čiste i žive, cedrovine, grimiznog prediva i izopa. ⁵ Neka zatim svećenik naredi da se jedna ptica zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi. ⁶ Potom neka uzme živu pticu, a onda zajedno živu pticu, cedrovinu, grimizno predivo i izop

zamoči u krv ptice što je bila zaklana povrh žive vode. ⁷ Sada neka sedam puta poškropi onoga koji se od gube čisti, a onda ga čistim proglasi. Poslije toga neka pusti živu pticu na otvorenu polju. ⁸ Onaj koji se čisti neka opere svoju odjeću, obrije sve svoje dlake i u vodi se okupa. Tako neka je čist. Poslije toga neka uđe u tabor, ali sedam dana neka stanuje izvan svoga šatora. ⁹ Sedmi dan neka obrije sve svoje dlake: kosu, bradu i obrve; neka obrije sve ostale svoje dlake. Pošto u vodi opere svoju odjeću i okupa se, neka je čist. ¹⁰ Osmoga dana neka uzme muško janje bez mane, jedno žensko janje od godine dana, također bez mane, tri desetine efe najboljeg brašna zamiješena u ulju za žrtvu prinosnicu i jedan log ulja. ¹¹ Svećenik koji vrši čišćenje neka ih stavi pred Jahvu na ulazu u Šator sastanka s čovjekom koji se ima čistiti. ¹² Neka zatim svećenik uzme jedno muško janje pa ga s ono ulja u logu prinese kao žrtvu naknadnicu. Neka ih prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu. ¹³ Neka janje zakolje ondje gdje se kolju žrtve okajnice i žrtve paljenice - na svetome mjestu, jer žrtva naknadnica kao i okajnica pripada svećeniku: vrlo je sveta! ¹⁴ Potom neka svećenik uzme krvi od žrtve naknadnice, pa neka njome namaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti. ¹⁵ Poslije toga neka uzme log s uljem i izlije na dlan svoje lijeve ruke. ¹⁶ Zamočivši svećenik svoj desni prst u ulje na svojoj lijevoj ruci, neka uljem sa svoga prsta obavi škropljenje pred Jahvom

sedam puta. ¹⁷ Od ulja što mu preostane u ruci neka svećenik, po krvi od žrtve naknadnice, pomaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti. ¹⁸ Ostatak ulja sa svoje ruke neka svećenik metne na glavu onoga koji se čisti. Tako će svećenik nad njim izvršiti obred pomirenja pred Jahvom. ¹⁹ Neka svećenik poslije toga prinese žrtvu okajnicu i nad onim koji se čisti neka obavi obred pomirenja za njegovu nečistoću. Napokon neka zakolje žrtvu paljenicu, ²⁰ a onda neka svećenik žrtvu paljenicu i žrtvu prinosnicu podigne na žrtvenik. Kad tako svećenik nad njim obavi obred pomirenja, neka je čist. ²¹ Ako bude siromašan te ne mogne to priskrbiti, neka uzme samo jedno muško janje za žrtvu naknadnicu i neka se ono prinese kao žrtva prinosnica da se nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja. I neka uzme samo desetinu efe najboljeg brašna zamiješena u ulju za žrtvu prinosnicu, jedan log ulja, ²² k tome dvije grlice ili dva golubića - prema svojim mogućnostima - jedno za žrtvu okajnicu, a drugo za žrtvu paljenicu. ²³ Osam dana nakon svoga očišćenja neka ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka pred Jahvu. ²⁴ Neka svećenik uzme janje za žrtvu naknadnicu i log s uljem pa ih prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu. ²⁵ Neka se onda zakolje janje žrtve naknadnice, a svećenik neka uzme njegove krvi i neka njome namaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti. ²⁶ Poslije toga neka svećenik izlije ulje na dlan

svoje lijeve ruke. ²⁷ A onda neka od ulja što mu je na dlanu lijeve ruke obavi škropljenje sedam puta prstom svoje desne ruke pred Jahvom. ²⁸ Od ulja iz svoje ruke neka svećenik, po krvi žrtve naknadnice, namaže resicu desnog uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti. ²⁹ Ostatak ulja što bude na dlanu neka svećenik stavi na glavu onoga koji se čisti, vršeći nad njim obred pomirenja pred Jahvom. ³⁰ Neka zatim prinese jednu od dviju grlica ili jednoga od dvaju golubića - što je već mogao pribaviti - ³¹ kao žrtvu okajnicu, a drugu kao žrtvu paljenicu zajedno sa žrtvom prinosnicom. Neka tako svećenik izvrši obred pomirenja pred Jahvom nad onim koji se čisti.” ³² To je propis za onoga koji je gubom zaražen a ne može priskrbiti sve za svoje očišćenje. ³³ Jahve reče Mojsiju i Aronu: ³⁴ “Kad uđete u kanaansku zemlju koju ću vam dati u posjed, a ja pustim gubu na koju kuću u zemlji što je budete zaposjeli, ³⁵ onda onaj čija je kuća neka dođe svećeniku i kaže: 'Čini mi se da je moja kuća zaražena gubom.' ³⁶ Neka svećenik naredi da se kuća isprazni prije nego on dođe da bolest pregleda, da ne bi sve što je u kući bilo proglašeno nečistim; poslije toga neka svećenik uđe da kuću pregleda. ³⁷ Ako nakon pregleda zapazi da je bolest na kućnim zidovima od zelenkastih ili crvenkastih udubina i pričini mu se da idu dublje od površine zida, ³⁸ neka svećenik iziđe iz kuće na kućna vrata i neka kuću zatvori sedam dana. ³⁹ Sedmi dan neka svećenik opet dođe i pregleda: ako se bolest bude proširila po

zidovima kuće, ⁴⁰ neka svećenik naredi da se povadi zaraženo kamenje i baci na koje nečisto mjesto izvan grada. ⁴¹ Zatim neka zapovjedi da se svi unutarnji zidovi kuće ostružu i da se sastrugani prah baci na koje nečisto mjesto izvan grada. ⁴² Onda neka se uzme drugo kamenje i umetne namjesto onoga kamenja. Potom neka se uzme druga žbuka i kuća ponovo ožbuka. ⁴³ Ako se pošast na kući opet pojavi pošto je kamenje bilo povučeno i kuća ostrugana i opet ožbukana, ⁴⁴ neka svećenik ode da pregleda: bude li se bolest po kući proširila, to je onda u kući zarazna guba; kuća je nečista. ⁴⁵ Neka se kuća poruši, a njezino kamenje, njezina drvena građa i sva žbuka s kuće neka se odnese izvan grada na koje nečisto mjesto. ⁴⁶ Tko uđe u kuću dok je zatvorena, neka je nečist do večeri. ⁴⁷ Tko u kući legne, mora oprati svoju odjeću. I tko u kući objeđuje, mora svoju odjeću oprati. ⁴⁸ Ako li svećenik dođe i vidi da se bolest po kući nije proširila pošto je kuća opet bila ožbukana, neka svećenik kuću proglasi čistom, jer se bolest izliječila. ⁴⁹ A za očišćenje kuće neka uzme: dvije ptice, cedrovine, grimizna prediva i izopa. ⁵⁰ Jednu od ptica neka zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi. ⁵¹ Potom neka uzme: cedrovinu, izop, grimizno predivo i pticu živu te ih zamoči u krv ptice zaklane i u živu vodu pa kuću poškropi sedam puta. ⁵² Očistivši tako od grijeha kuću krvlju ptice, živom vodom, živom pticom, cedrovinom, izopom i grimiznim predivom, ⁵³ neka pticu živu pusti izvan grada na otvorenu polju. Kad tako obavi obred pomirenja

nad kućom, bit će čista.” ⁵⁴ To je propis za svaku vrst gube i šuge, ⁵⁵ za gubu odjeće ili kuće, ⁵⁶ za otekline, lišaje ili pjege. ⁵⁷ On određuje vrijeme nečistoće i čistoće. To je zakon o gubi.

15

¹ Jahve reče Mojsiju i Aronu: ² “Govorite Izraelcima i kažite im: 'Kad koji čovjek imadne izljev iz svoga tijela, njegov je izljev nečist. ³ Evo u čemu je njegova nečistoća ako ima taj izljev: ispusti li njegovo tijelo izljev ili ga zadrži, on je nečist. ⁴ Svaka postelja na koju legne onaj koji ima izljev neka je nečista; i svaki predmet na koji sjedne neka je nečist. ⁵ A svaki koji se dotakne njegove posteljine neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. ⁶ Tko god sjedne na predmet na kojemu je sjedio onaj koji je imao izljev neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. ⁷ Tko se dotakne tijela onoga koji je imao izljev neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i do večeri nečistim ostane. ⁸ Ako onaj koji ima izljev pljune na koga tko je čist neka taj opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. ⁹ Neka je nečisto i svako sjedalo na koje za vožnje sjedne onaj koji ima izljev; ¹⁰ i tko se dotakne čega što je pod tim bolesnikom bilo neka je nečist do večeri. Tko ponese štogod takvo neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri. ¹¹ A svaki koga se onaj koji ima izljev dotakne neopranih ruku neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i ostane

nečistim do večeri. ¹² Zemljana posuda koje se dotakne onaj s izljevom neka se razbije, a svaki drveni sud neka se vodom ispere. ¹³ Kad se onaj koji ima izljev od toga izliječi, neka onda nabroji sedam dana za svoje očišćenje; neka opere svoju odjeću, okupa se u živoj vodi i neka je čist. ¹⁴ Osmoga pak dana neka uzme dvije grlice ili dva golubića, dođe pred Jahvu na ulaz u Šator sastanka pa ih svećeniku preda. ¹⁵ Neka ih svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu. Time će svećenik izvršiti obred pomirenja nad tim čovjekom za njegov izljev. ¹⁶ Kad čovjek imadne sjemeni izljev, neka u vodi okupa cijelo svoje tijelo i ostane nečistim do večeri. ¹⁷ Svaka haljina i svaka koža na koju dospije takav sjemeni izljev neka se u vodi opere i ostane nečistom do večeri. ¹⁸ Ako koja žena legne s kojim čovjekom i on ispusti sjeme, neka se okupaju u vodi i budu nečisti do večeri'." ¹⁹ "Kad žena imadne krvarenje, izljev krvi iz svoga tijela, neka ostane u svojoj nečistoći sedam dana; tko se god nje dotakne neka je nečist do večeri. ²⁰ Na što god bi legla za svoje nečistoće neka je nečisto; na što god sjedne neka je nečisto. ²¹ Tko se dotakne njezine posteljine neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i do večeri ostane nečistim. ²² Tko god dotakne bilo koji predmet na kojemu je ona sjedila neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i nečist ostane do večeri. ²³ A ako bi se dotakao čega što je bilo na njezinoj postelji ili na predmetu na kojem je ona sjedila, neka je

nečist do večeri. ²⁴ Ako koji čovjek s njom legne, njezina nečistoća za nj prijanja, pa neka je nečist sedam dana. Svaka postelja na koju on legne neka je nečista. ²⁵ Ako žena imadne krvarenje dulje vremena izvan svoga mjesečnog pranja, ili ako se njezino mjesečno pranje produžuje, neka se smatra nečistom sve vrijeme krvarenja kao da su dani njezina mjesečnog pranja. ²⁶ Svaka postelja na koju legne za sve vrijeme svoga krvarenja bit će joj kao i postelja za njezina mjesečnog pranja. I svaki predmet na koji sjedne neka postane nečistim kao što bi bio nečist u vrijeme njezina mjesečnog pranja. ²⁷ A svatko tko ih se dotakne neka je nečist; neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i ostane nečistim do večeri. ²⁸ Ako ozdravi od svog krvarenja, neka namiri sedam dana, a poslije toga neka je čista. ²⁹ Osmoga dana neka uzme dvije grlice ili dva golubića te ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka. ³⁰ Neka jedno svećenik prinese kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu. Tako će svećenik obaviti pred Jahvom obred pomirenja nad njom, za njezino nečisto krvarenje.” ³¹ “Odvraćajte Izraelce od njihovih nečistoća, da ne bi zbog njih pomrli oskvrnjujući moje Prebivalište koje se nalazi među njima. ³² To je propis za čovjeka koji ima izljev; za onoga koga čini nečistim sjemeni izljev; ³³ za ženu u vrijeme nečistoće njezina mjesečnog pranja; za svakoga - bilo muško bilo žensko - tko imadne izljev, a tako i za čovjeka koji legne s onečišćenom ženom.”

16

¹ Poslije smrti dvojice Aronovih sinova, koji su poginuli prinoseći pred Jahvom neposvećenu vatru, progovori Jahve Mojsiju. ² Jahve reče Mojsiju: “Kaži svome bratu Aronu da ne ulazi u svako doba u Svetište iza zavjese, pred Pomirilište koje se nalazi na Kovčegu, da ne pogine. Jer ja ću se pojavljivati nad Pomirilištem u oblaku. ³ Neka Aron ulazi u Svetište ovako: s juncem za žrtvu okajnicu i ovnom za žrtvu paljenicu. ⁴ Neka se obuče u posvećenu košulju od lana; na svoje tijelo neka navuče gaće od lana; neka se opaze lanenim pasom, a na glavu stavi mitru od lana. To je posvećeno ruho koje ima obući pošto se okupa u vodi. ⁵ Od zajednice izraelske neka primi dva jarca za žrtvu okajnicu i jednoga ovna za žrtvu paljenicu. ⁶ Pošto Aron prinese junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh i izvrši obred pomirenja za se i za svoj dom, ⁷ neka uzme oba jarca i postavi ih pred Jahvu na ulaz u Šator sastanka. ⁸ Neka Aron baci kocke za oba jarca te jednoga odredi kockom Jahvi, a drugoga Azazelu. ⁹ Jarca na kojega je kocka pala da bude Jahvi neka Aron prinese za žrtvu okajnicu. ¹⁰ A jarac na kojega je kocka pala da bude Azazelu neka se smjesti živ pred Jahvu, da se nad njim obavi obred pomirenja i otpremi Azazelu u pustinju. ¹¹ Zatim neka Aron prinese junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh; i obavi obred pomirenja za se i za svoj dom: i neka zakolje toga junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh. ¹² Potom neka uzme kadionik pun užarena ugljenvlja sa žrtvenika ispred Jahve

i dvije pune pregršti miomirisnoga tamjana u prah smrvljenoga. Neka to unese iza zavjese. ¹³ Sad neka stavi tamjan na vatru pred Jahvom da oblak od tamjana zastre Pomirilište što je na Svjedočanstvu. Tako neće poginuti. ¹⁴ Poslije toga neka uzme krvi od junca i svojim prstom poškropi istočnu stranu Pomirilišta; a ispred Pomirilišta neka svojim prstom poškropi sedam puta tom krvlju. ¹⁵ Neka potom zakolje jarca za žrtvu okajnicu za grijeh naroda; neka unese njegovu krv za zavjesu te s njegovom krvi učini kako je učinio s krvlju od junca: neka njome poškropi po Pomirilištu i pred njim. ¹⁶ Tako će obaviti obred pomirenja nad Svetištem zbog nečistoća Izraelaca, zbog njihovih prijestupa i svih njihovih grijeha. A tako neka učini i za Šator sastanka što se među njima nalazi, sred njihovih nečistoća. ¹⁷ Kad on uđe da obavi obred pomirenja u Svetištu, neka nikoga drugog ne bude u Šatoru sastanka dok on ne iziđe. Obavivši obred pomirenja za se, za svoj dom i za svu izraelsku zajednicu, ¹⁸ neka ode k žrtveniku koji se nalazi pred Jahvom te nad žrtvenikom obavi obred pomirenja. Neka uzme krvi od junca i krvi od jarca pa stavi na rogove oko žrtvenika. ¹⁹ Neka svojim prstom poškropi žrtvenik istom krvlju sedam puta. Tako će ga očistiti od nečistoća Izraelaca i posvetiti. ²⁰ Kad svrši obred pomirenja Svetišta, Šatora sastanka i žrtvenika, neka primakne jarca živoga. ²¹ Neka mu na glavu Aron stavi obje svoje ruke i nad njim ispovjedi sve krivnje Izraelaca, sve njihove

prijestupe i sve njihove grijehе. Položivši ih tako jarca na glavu, neka ga pošalje u pustinju s jednim prikladnim čovjekom. ²² Tako će jarac na sebi odnijeti sve njihove krivnje u pusti kraj. Otpremivši jarca u pustinju, ²³ neka se Aron vrati u Šator sastanka, sa sebe svuče lanenu odjeću u koju se bio obukao kad je ulazio u Svetište i neka je ondje ostavi. ²⁴ Neka potom opere svoje tijelo vodom na posvećenu mjestu, na se obuče svoju odjeću te iziđe da prinese svoju žrtvu paljenicu i žrtvu paljenicu naroda i obavi obred pomirenja za se i za narod. ²⁵ Loj sa žrtve okajnice neka sažeže u kad na žrtveniku. ²⁶ Onaj koji je odveo jarca Azazelu neka opere svoju odjeću, svoje tijelo u vodi okupa i poslije toga može opet doći u tabor. ²⁷ A junca žrtve okajnice i jarca žrtve okajnice od kojih je krv bila donesena u Svetište da se obavi obred pomirenja neka odnesu izvan tabora pa neka na vatri spale njihove kože, njihovo meso i njihovu nečist. ²⁸ Tko ih bude spaljivao, neka opere svoju odjeću, svoje tijelo okupa u vodi i poslije toga može opet doći u tabor. ²⁹ Ovaj zakon neka za vas trajno vrijedi. U sedmom mjesecu, deseti dan toga mjeseca, postite i ne obavljajte nikakva posla: ni domorodac ni stranac koji među vama boravi. ³⁰ Jer toga dana nad vama se ima izvršiti obred pomirenja da se očistite od svih svojih grijehа te da pred Jahvom budete čisti. ³¹ Neka je to za vas subotnji počinak kad postite. Trajan je to zakon. ³² Neka obred pomirenja obavi onaj svećenik koji bude pomazan i posvećen

za vršenje svećeničke službe namjesto svoga oca. Neka se obuče u posvećeno laneno ruho; ³³ on neka obavi obred pomirenja za posvećeno Svetište, za Šator sastanka i za žrtvenik. Zatim neka izvrši obred pomirenja nad svećenicima i nad svim narodom zajednice. ³⁴ Tako neka to bude za vas trajan zakon; jednom na godinu neka se nad Izraelcima obavi obred pomirenja za sve njihove grijehе.” Mojsije je učinio kako mu je Jahve naredio.

17

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Govori Aronu, njegovim sinovima i svima Izraelcima te im reci: 'Evo što je zapovjedio Jahve: ³ svaki onaj od Izraelova doma koji u taboru ili izvan tabora zakolje vola, ili ovcu, ili kozu, ⁴ a ne donese ih na ulaz u Šator sastanka da se prinesu na dar Jahvi pred njegovim Prebivalištem, svaki takav neka je odgovoran: prolio je krv i neka se odstrani iz svoga naroda.' ⁵ Zato neka Izraelci svoje žrtve koje bi htjeli klati vani u polju dovedu na ulaz u Šator sastanka, k svećeniku, i neka ih prinose kao žrtve pričesnice. ⁶ Neka svećenik izlije krv po Jahvinu žrtveniku koji se nalazi na ulazu u Šator sastanka, a loj spali na ugodan miris Jahvi, ⁷ tako da ubuduće ne prinose svojih žrtava klanica jarcima s kojima se odaju bludu. Neka je ovo trajan zakon za njih i njihove naraštaje. ⁸ I kaži im: 'Svaki pojedinac od Izraelova doma, ili stranac koji među vama boravi, koji prinese paljenicu ili klanicu ⁹ a ne donese je na ulaz u

Šator sastanka da se prinese Jahvi, taj neka se odstrani iz svoga naroda.” ¹⁰ “Nadalje, protiv svakoga pojedinca od Izraelova doma, a tako i protiv svakoga pridošlice među vama koji bi blagovao bilo kakvu krv, ja ću se okrenuti, svakoga tko blaguje krv odstranit ću iz njegova naroda. ¹¹ Jer je život živoga bića u krvi. Tu krv ja sam vama dao da na žrtveniku njome obavljate obred pomirenja za svoje živote. Jer krv je ono što ispašta za život. ¹² Zato sam kazao Izraelcima: neka nitko od vas ne jede krvi; neka ni stranac koji među vama bude ne jede krvi. ¹³ Tko god, Izraelac ili stranac koji među vama boravi, uhvati u lovu kakvu zvijer ili pticu što se može jesti neka joj prolije krv i zatrpa zemljom. ¹⁴ Jer život svakoga živog bića jest njegova krv. Zato sam i rekao Izraelcima: ne smijete jesti krvi ni od kakva živog bića, jer život svakoga živog bića jest njegova krv. Tko god je bude jeo, neka se odstrani. ¹⁵ Tko bi god, Izraelac ili stranac, jeo što je uginulo ili što su zvijeri rastrgale neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri. Tada će postati čist. ¹⁶ Ali ako je ne opere i ne okupa svoga tijela, neka snosi posljedice svoje krivnje.”

18

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Govori Izraelcima i reci im: 'Ja sam Jahve, Bog vaš. ³ Nemojte raditi kako se radi u zemlji egipatskoj, gdje ste boravili; niti radite kako se radi u zemlji kanaanskoj, kamo vas vodim; ne povodite se za njihovim običajima! ⁴ Vršite moje naredbe;

vršite moje zapovijedi; prema njima hodite. Ja sam Jahve, Bog vaš. ⁵ Zato držite moje zakone i moje naredbe; tko ih vrši - u njima će naći život. Ja sam Jahve! ⁶ Neka se nitko od vas ne približuje svojoj krvnoj rodbini da otkriva njezinu golotinju. Ja sam Jahve! ⁷ Ne otkrivaj golotinje svoga oca ni golotinje svoje majke. Majka ti je, ne otkrivaj njezine golotinje! ⁸ Ne otkrivaj golotinje žene svoga oca! I to je golotinja tvoga oca! ⁹ Ne otkrivaj golotinje svoje sestre - kćeri svoga oca ili kćeri svoje majke - bila rođena u kući ili izvan nje! ¹⁰ Ne otkrivaj golotinje kćeri svoga sina niti golotinje kćeri svoje kćeri! TÓa njihova je golotinja tvoja vlastita golotinja. ¹¹ Ne otkrivaj golotinje kćeri žene svoga oca! Jer, rođena od tvog oca, ona ti je sestra. ¹² Ne otkrivaj golotinje sestre svoga oca! Ona je krv tvoga oca. ¹³ Ne otkrivaj ni golotinje sestre svoje majke! Ta i ona je krv tvoje majke! ¹⁴ Ne otkrivaj golotinje svoga strica! To jest, nemoj se približavati njegovoj ženi. Ta ona je tvoja strina. ¹⁵ Ne otkrivaj golotinje svoje snahe! Ona je žena tvoga sina. Ne otkrivaj golotinje njezine. ¹⁶ Ne otkrivaj golotinje žene svoga brata! Ta to je golotinja tvoga brata. ¹⁷ Ne otkrivaj golotinje koje žene i njezine kćeri! Nemoj se ženiti kćerju njezina sina niti kćerju njezine kćeri te im golotinju otkrivati. Oni su krvna rodbina. To bi bila pokvarenost. ¹⁸ Ne uzimaj sebi koju ženu u isto vrijeme kad i njezinu sestru da je ljubomorom žalostiš otkrivajući golotinju ovaj preko nje za njezina života! ¹⁹ Ne približuj se ni

jednoj ženi kad je u nečistoći svoga mjesečnog pranja da joj otkrivaš golotinju! ²⁰ Ne lijegaj sa ženom bližnjega svoga; od nje bi postao nečist. ²¹ Ne smiješ dopuštati da koje tvoje dijete bude žrtvovano Moleku; ne smiješ tako obeščašćivati ime Boga svoga. Ja sam Jahve! ²² Ne lijegaj s muškarcem kako se liježe sa ženom! To bi bila grozota. ²³ Da nisi legao ni s jednom životinjom - od nje bi postao nečist. Žena ne smije stati pred životinju da se s njom pari. To bi bila krajnja opaćina. ²⁴ Ničim se od toga nemojte onečišćavati! Ta svim su se tim onečišćavali narodi koje ja ispred vas tjeram. ²⁵ I zemlja je postala nečista. Zato ću kazniti njezinu opaćinu, i zemlja će ispljuvati svoje stanovnike. ²⁶ Vi pak držite moje zakone i moje naredbe: ni jedne od tih opaćina nemojte počinjati - ni vi ni stranac koji među vama boravi. ²⁷ Sve je te zloće počinjao svijet koji je bio u toj zemlji prije vas te je zemlja postala nečista. ²⁸ Neće li, ako je učinite nečistom, zemlja ispljuvati i vas kako je ispljuvala narod koji je bio prije vas? ²⁹ Jest, svi koji bi počinili bilo koju od tih zloća bit će odstranjeni iz svoga naroda. ³⁰ Zato držite moje zapovijedi; nemojte se podavati ni jednome od onih odvratnih običaja što su se održavali prije vas; tako se njima nećete onečistiti. Ja sam Jahve, Bog vaš!"

19

¹ Jahve reče Mojsiju: ² "Govori svoj zajednici Izraelaca i reci im: 'Sveti budite! Jer sam svet ja,

Jahve, Bog vaš! ³ Svoje se majke i svoga oca svaki bojte! Subote moje držite! Ja sam Jahve, Bog vaš! ⁴ Ne obraćajte se na ništavila! Ne pravite sebi lijevanih kumira! Ja sam Jahve, Bog vaš! ⁵ Kad prinosite Jahvi žrtvu pričesnicu, prinesite je tako da budete primljeni. ⁶ Neka se pojede na dan kad je prinosite ili sutradan. Što preostane za prekositra neka se spali na vatri. ⁷ Kad bi se jelo od toga jela treći dan, bilo bi odvratno i žrtva ne bi bila primljena. ⁸ A onaj koji je ipak jede neka snosi posljedice svoje krivnje. Budući da je oskvrnuo ono što je Jahvi posvećeno, neka se takav odstrani iz svoga naroda. ⁹ Kad žetvu žanjete po svojoj zemlji, ne žanjite dokraja svoje njive; niti pabirčite ostatke poslije svoje žetve. ¹⁰ Ne paljetkuj svoga vinograda; ne kupi po svom vinogradu palih boba nego ih ostavljaj sirotinji i strancu! Ja sam Jahve, Bog vaš. ¹¹ Nemojte krasti; nemojte lagati i varati svoga bližnjega. ¹² Nemojte se krivo kleti mojim imenom i tako oskvrnjivati ime svoga Boga. Ja sam Jahve! ¹³ Ne iskorišćuj svoga bližnjega niti ga pljačkaj! Radnikova zarada neka ne ostane pri tebi do jutra. ¹⁴ Nemoj psovati gluhoga niti pred slijepca stavljaš zapreku. Svoga se Boga boj! Ja sam Jahve! ¹⁵ Ne počinjajte nepravde u osudama! Ne budi pristran prema neznatnome, niti popuštaj pred velikima; po pravdi sudi svome bližnjemu! ¹⁶ Ne raznosi klevete među svojim narodom; ne izvirgavaj pogibli krv svoga bližnjega. Ja sam Jahve! ¹⁷ Ne mrzi svoga brata u svom srcu! Dužnost ti je koriti svoga sunarodnjaka. Tako

nećeš pasti u grijeh zbog njega. ¹⁸ Ne osvećuj se! Ne gaji srdžbe prema sinovima svoga naroda. Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Ja sam Jahve! ¹⁹ Držite moje zapovijedi! Ne daj svome blagu da se pari s drugom vrstom. Svoga polja ne zasijavaj dvjema vrstama sjemena. Ne stavlja na se odjeće od dvije vrste tkanine. ²⁰ Ako bi tko legao s ropkinjom koja je zaručena za drugoga, a ona ne bude ni otkupljena ni oslobođena, treba ga kazniti, ali ne smrću, jer ona nije slobodna. ²¹ Neka on na ulazu u Šator sastanka prinese Jahvi žrtvu naknadnicu, to jest jednoga ovna kao žrtvu naknadnicu. ²² Neka svećenik tim ovnom žrtve naknadnice izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja pred Jahvom za počinjeni grijeh. I grijeh koji je počinio bit će mu oprošten. ²³ Kad uđete u zemlju i zasadite bilo kakvu voćku, smatrajte njezine plodove za neobrezane. Tri godine neka vam budu neobrezani: neka se ne jedu. ²⁴ Četvrte godine neka se svi njezini plodovi posvete na svetkovinu zahvale Jahvi. ²⁵ Istom pete godine jedite njezin plod i ubirite sebi njezin urod. Ja sam Jahve, Bog vaš! ²⁶ Ništa s krvlju nemojte jesti! Ne gatajte! Ne čarajte! ²⁷ Ne zaokružujte kose na svojim sljepoočnicama; ne šišajte okrajka svoje brade. ²⁸ Ne urezujte zareza na svome tijelu za pokojnika; niti na sebi usijecajte kakvih biljega. Ja sam Jahve! ²⁹ Ne obeščašćuj svoje kćeri dajući je za javnu bludnicu. Tako se zemlja neće podati bludnosti niti će se napuniti pokvarenošću. ³⁰ Držite moje subote; štujte moje Svetište. Ja sam Jahve! ³¹ Ne

obraćajte se na zazivače duhova i vračare; ne pitajte ih za savjet. Oni bi vas opoganili. Ja sam Jahve, Bog vaš! ³² Ustani pred sijedom glavom; poštuju lice starca; boj se svoga Boga. Ja sam Jahve! ³³ Ako se stranac nastani u vašoj zemlji, nemojte ga ugnjetavati. ³⁴ Stranac koji s vama boravi neka vam bude kao sunarodnjak; ljubi ga kao sebe samoga. TÓa i vi ste bili stranci u egipatskoj zemlji. Ja sam Jahve, Bog vaš. ³⁵ Ne počinjajte nepravde u osudama, u mjerama za duljinu, težinu i obujam. ³⁶ Neka su vam mjerila točna; utezi jednaki; efa prava; prav hin. Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske. ³⁷ Držite sve moje zakone i sve moje naredbe; vršite ih. Ja sam Jahve!"

20

¹ Jahve reče Mojsiju: ² "Kaži Izraelcima: 'Tko god, Izraelac, ili stranac koji živi s Izraelcima, ustupi svoje čedo Moleku, mora se smaknuti; narod zemlje neka ga kamenjuje. ³ Ja ću se okrenuti protiv toga čovjeka i odstraniti ga iz njegova naroda, jer je on, ustupivši svoje čedo Moleku, okaljao moje Svetište i obeščastio moje sveto ime. ⁴ A ako narod zatvori svoje oči nad tim čovjekom kad svoje čedo ustupi Moleku te ga ne smakne, ⁵ ja ću se suprotstaviti tome čovjeku i njegovoj obitelji; odstraniti ću ih iz njihova naroda, njega i sve koji poslije njega pođu za Molekom da se podaju bludu s Molekom. ⁶ Ako se tko obrati na zazivače duhova i vračare da se za njima poda javnom bludu, ja ću se okrenuti protiv takva čovjeka i odstraniti ću ga

iz njegova naroda. ⁷ Posvećujte se da budete sveti! TÓa ja sam Jahve, Bog vaš. ⁸ Držite moje zakone i vršite ih. Ja, Jahve, posvećujem vas'." ⁹ "Tko god prokune svoga oca i svoju majku, neka se smakne. Jer je oca svoga i majku svoju prokleo, neka njegova krv padne na nj. ¹⁰ Čovjek koji počini preljub sa ženom svoga susjeda neka se kazni smrću - i preljubnik i preljubnica. ¹¹ Čovjek koji bi legao sa ženom svoga oca - otkrio bi golotinju svoga oca - neka se oboje kazne smrću, krv njihova neka padne na njih. ¹² Legne li tko sa svojom snahom, neka se oboje kazne smrću. Učinili su rodoskvrnuće i neka krv njihova padne na njih. ¹³ Ako bi muškarac legao s muškarcem kao što se liježe sa ženom, obojica bi počinila odvratno djelo. Neka se smaknu i krv njihova neka padne na njih. ¹⁴ Čovjek koji se oženi kćerju i njezinom majkom - krajnja je to pokvarenost! - neka se u vatri spali i on i one, da među vama ne bude pokvarenosti. ¹⁵ Čovjek koji bi spolno općio sa životinjom ima se smaknuti. Životinju ubijte! ¹⁶ Ako bi se žena primakla bilo kakvoj životinji da se s njom pari, ubij i ženu i životinju. Neka se smaknu i njihova krv neka padne na njih. ¹⁷ Čovjek koji bi se oženio svojom sestrom, kćerju svoga oca ili kćerju svoje majke te vidio njezinu golotinju, a ona vidjela njegovu - pogrdno je to djelo! - neka se istrijebe pred očima naroda. Otkrio je golotinju svoje sestre, pa neka snosi i posljedice svoje krivnje. ¹⁸ Čovjek koji bi legao sa ženom

za njezina mjesečnog pranja te otkrio njezinu golotinju - razgolio izvor njezine krvi i ona sama otkrila izvor svoje krvi - neka se oboje odstrane iz svoga naroda. ¹⁹ Ne otkrivaj golotinje sestre svoje majke niti sestre svoga oca - to je otkrivanje golotinje svoga roda, neka snose posljedice svoje krivnje. ²⁰ Čovjek koji bi legao sa svojom strinom otkrio bi golotinju svoga strica. Neka snose posljedice svoga grijeha: neka umru bez poroda. ²¹ Čovjek koji bi se oženio ženom svoga brata - golotinju bi svoga brata otkrio - i to je nečisto. Neka ostanu bez poroda.” ²² “Zato držite sve moje zakone, sve moje naredbe i vršite ih da vas ne ispljune zemlja u koju vas vodim da se u njoj nastanite. ²³ Nemojte živjeti po zakonima naroda koje ja ispred vas tjeram. TÓa oni su činili sve to, i zato mi se zgadili. ²⁴ A vama sam ja rekao: vi ćete zaposjesti njihovu zemlju; vama ću je predati u posjed - zemlju kojom teče mlijeko i med. Ja sam Jahve, vaš Bog, koji sam vas odvojio od tih naroda. ²⁵ Pravite, dakle, razliku između čiste životinje i nečiste; između čiste ptice i nečiste. Nemojte sami sebe opoganjivati ni životinjom, ni pticom, ni bilo čim što zemljom puže: što sam vam ja odlučio kao nečisto. ²⁶ Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam vas odvojio od tih naroda da budete moji. ²⁷ Čovjek ili žena koji među vama postanu zazivači duhova ili vračari neka se kazne smrću; neka se kamenuju i neka njihova krv padne na njih.”

21

¹ Jahve još reče Mojsiju: “Govori svećenicima, Aronovim sinovima, i reci im: Neka se nitko ne okalja dodiranjem pokojnika u svome narodu, ² osim svoje najbliže rodbine: svoje majke, svoga oca, svoga sina, svoje kćeri i svojega brata. ³ I svojom sestrom, djevicom, koja mu je također najbliža, jer nije bila udata, može se okaljati. ⁴ Ali neka se ne okalja svojom svojtom i tako se oskvrne. ⁵ Neka ne briju glave; neka ne šišaju okrajke svojih brada niti prave ureze na svome tijelu. ⁶ Neka budu posvećeni svome Bogu; neka ne oskvrnjuju ime svoga Boga, jer oni prinosе žrtve u čast Jahvi paljene, hranu Boga svoga. Zato moraju biti sveti. ⁷ Neka se ne žene javnom bludnicom i obeščašćenom ženom; niti se smiju ženiti onom koju je njezin muž otpustio. Jer je svećenik posvećen svome Bogu. ⁸ Svetim ga drži, jer on prinosi hranu tvoga Boga. Neka ti je svet, jer sam svet ja, Jahve, koji vas posvećujem. ⁹ Ako se kći kojeg svećenika oskvrne podavši se javnom bludništvu, ona oca svoga skvrne, pa se mora na vatri spaliti.” ¹⁰ “A svećenik koji je najveći među svojom braćom, na čiju je glavu bilo izliveno ulje pomazanja i koji je posvećen da nosi svetu odjeću, neka ne ide raščupane kose niti razdire svoje odjeće. ¹¹ Neka ne ulazi nijednom mrtvacu; ne smije se okaljati ni za svojim ocem ni za svojom majkom. ¹² Neka ne izlazi iz Svetišta, tako da ne oskvrne Svetište svoga Boga, jer na sebi nosi posvećenje uljem pomazanja Boga svoga. Ja sam Jahve! ¹³ Neka za ženu uzme djevicu. ¹⁴ Udovicom,

otpuštenicom, obeščašćenom i bludnicom ne smije se ženiti. Jedino djevicom između svoga naroda neka se ženi; ¹⁵ tako neće oskvrnuti svoga potomstva među svojim narodom, jer ja, Jahve, njega posvećujem.” ¹⁶ Jahve reče Mojsiju: ¹⁷ “Reci Aronu: 'Nitko od tvojih potomaka, za njihovih naraštaja, koji imadne kakvu tjelesnu manu ne smije se primaknuti da prinosi hranu svoga Boga. ¹⁸ Ni jedan na kome bude mane ne smije se primaknuti: nitko koji je slijep ili sakat; nitko izobličen ili iznakažena kojeg uda; ¹⁹ nitko tko ima slomljenu nogu ili ruku; ²⁰ ni poguren, ni kržljiv, ni bolesnih očiju, ni lišajav, ni krastav, niti uškopljenik. ²¹ Dakle, ni jedan od potomaka svećenika Arona koji imadne manu neka se ne primiće da prinosi u čast Jahvi paljenu žrtvu; budući da ima manu, neka se ne primiće da prinosi hranu svoga Boga. ²² Može blagovati hranu svoga Boga i od žrtava presvetih, i svetih, ²³ ali neka ne dolazi k zavjesi niti se žrtveniku primiće jer ima manu. Neka ne skvrne mojih svetih stvari, jer sam ih ja, Jahve, posvetio.’” ²⁴ Mojsije to kaza Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelcima.

22

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Reci Aronu i njegovim sinovima da sveto postupaju sa svetim prinosima Izraelaca; neka ne oskvrnjuju moje sveto ime koje oni - ta moje je! - moraju svetiti. Ja sam Jahve! ³ Reci im: 'Ako se ikad tko od vaših naraštaja primakne u stanju nečistoće k svetim prinosima što ih Izraelci posvećuju Jahvi, taj će

biti uklonjen od moje nazočnosti. Ja sam Jahve!'
⁴ Neka nitko od Aronovih potomaka koji bude gubav ili imadne izljev ne blaguje svetih prinosa dok ne postane čist. Onaj koji se dotakne bilo čega što je mrtvo tijelo okaljalo ili onaj koji iz sebe prospe sjemeni izljev; ⁵ onaj koji se dotakne kakva pužavca koji ga onečisti; ili čovjeka od kojega se okalja bilo kakvom nečistoćom - ⁶ onaj koji se dotakne čega takva neka je nečist do večeri i neka ne blaguje svetih prinosa dok ne okupa svoje tijelo u vodi. ⁷ Čim sunce zađe, čist je. Poslije toga može blagovati od svetih prinosa jer mu je to hrana. ⁸ Neka ne jede ni strva ni što je zvjerad rastrgla. Time bi se okaljao. ⁹ Neka drže moje naredbe, da ne navuku na se krivnju i zbog nje, oskvrnuvši se, ne poginu. Ta ja, Jahve, njih posvećujem." ¹⁰ "Neka nijedan svjetovnjak ne blaguje od prinosa; ni ukućanin ni svećenikov sluga ne smije jesti od svetoga prinosa. ¹¹ Ali ako svećenik steče koga novcem u svoje vlasništvo, taj to može jesti kao onaj što se rodi u njegovoj kući; oni mogu jesti od njegove hrane. ¹² Ako se svećenikova kći uda za svjetovnjaka, ne smije blagovati od podizanih svetih prinosa. ¹³ Ali ako svećenikova kći obudovi ili bude otpuštena, a nema djece pa se vrati u očevu kuću, može se hraniti očevom hranom kao u svojoj mladosti. Nikakav svjetovnjak ne smije što od toga jesti. ¹⁴ Bude li tko iz neznanja jeo sveti prinos, neka ga nadoknadi svećeniku dodajući petinu. ¹⁵ Neka ne oskvrnjuju svetih prinosa što ih Izraelci Jahvi podižu. ¹⁶ Jedući ih, navukli bi na se krivnju

koja bi ih obvezivala na nadoknadu, jer ja, Jahve, posvetio sam te prinose.” ¹⁷ Jahve reče Mojsiju: ¹⁸ “Govori Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelcima i reci im: 'Svaki čovjek doma Izraelova ili stranac u Izraelu koji donosi svoj prinos kao zavjet ili kao dragovoljan dar da se prinese Jahvi kao žrtva paljenica - da bude primljen - ¹⁹ mora prinijeti muško bez mane, bilo to goveče, ovca ili koza. ²⁰ Nikakvo s manom na njemu nemojte prinositi jer vam to neće biti primljeno. ²¹ Ako tko prinosi Jahvi žrtvu pričesnicu da izvrši kakav zavjet ili učini dragovoljan prinos, bilo od krupne ili sitne stoke, ta životinja, da bude primljena, mora biti bez mane; nikakve mane na njoj ne smije biti. ²² Nikakvu slijepu, ili hromu, ili osakaćenu, gušavu, šugavu ili krastavu životinju, nikakvu takvu Jahvi nemoj prinositi niti ikakvu takvu na žrtvenik kao paljenu žrtvu Jahvi polagati. ²³ Junca ili ovcu s kakvim udom protegnutim ili prikaćenim možeš prinijeti kao dragovoljan prinos, ali kao žrtva zavjetnica neće biti primljena. ²⁴ Jahvi nemojte prinositi životinje sa zgnječenim, stučenim, rastrgnutim ili odsječenim mošnjama. To u svoj zemlji ne činite ²⁵ niti takvo što primajte od stranca da to prinesete kao hranu svoga Boga. S manom su jer su osakaćene. Zato vam neće biti primljene.” ²⁶ Jahve reče Mojsiju: ²⁷ “Kad se tele oteli, janje se ojanji ili se kozle okozi, sedam dana neka ostane uza svoju majku. Od osmoga dana može biti primljeno kao paljena žrtva Jahvi. ²⁸ Ne koljite krave

ni ovce u isti dan s njezinim mladim. ²⁹ Kad Jahvi žrtvujete žrtvu zahvalnicu, žrtvujte je tako da budete primljeni. ³⁰ Neka se žrtva blaguje onoga istog dana; od nje ništa ne ostavljajte za ujutro. Ja sam Jahve!” ³¹ “Moje zapovijedi držite i vršite ih. Ja sam Jahve! ³² Ne oskvrnjujte moga svetog imena, nego neka budem proglašen svetim među Izraelcima - ja, Jahve, koji vas posvećujem. ³³ Ja koji sam vas izbavio iz zemlje egipatske da budem vaš Bog, ja, Jahve.”

23

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Kaži Izraelcima i reci im: Blagdani Jahvini koje imate sazivati jesu sveti zborovi. Ovo su moji blagdani: ³ Šest dana neka se posao obavlja, a sedmi je dan subota - dan potpunog odmora, dan svetoga zbora, kad ne smijete raditi nikakva posla. Gdje god boravili, subota je Jahvina.” ⁴ “A ovo su blagdani Jahvini - sveti zborovi - koje imate proglasiti u njihovo određeno vrijeme: ⁵ U prvom mjesecu četrnaestoga dana u suton jest Pasha u čast Jahvi; ⁶ petnaestoga dana toga mjeseca jest Blagdan beskvasnih kruhova u čast Jahvi - sedam dana jedite beskvasan kruh. ⁷ Prvoga dana neka vam bude sveti zbor; nikakva težačkog posla nemojte raditi. ⁸ Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast Jahvi, a sedmoga dana neka opet bude sveti zbor; nikakva težačkog posla ne radite.” ⁹ Jahve reče Mojsiju: ¹⁰ “Kaži Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u zemlju koju vam dajem i u njoj žetvu požanjete, prvi snop svoje žetve

donesite svećeniku. ¹¹ Neka ga on prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom da budete primljeni. Sutradan po suboti neka ga svećenik prinese kao žrtvu prikaznicu. ¹² A u dan kad budete prinosili snop kao žrtvu prikaznicu, prinesite Jahvi jednogodišnjeg janjca bez mane kao žrtvu paljenicu. ¹³ Uz to žrtva prinosnica neka bude: dvije desetine efe najboljeg brašna zamiješana u ulju, kao paljena žrtva Jahvi na ugodan miris; a s njom ljevanica od vina neka bude četvrt hina. ¹⁴ Prije toga dana - dok ne donesete prinose svoga Boga - ne smijete jesti ni kruha, ni pržena zrnja, ni svježa klasja. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili.” ¹⁵ “A počevši od sutrašnjega dana po suboti - dana u koji donesete snop za žrtvu prikaznicu - nabrojte punih sedam tjedana. ¹⁶ Onda na dan po sedmoj suboti, na Pedeseticu, prinesite Jahvi novu žrtvu. ¹⁷ Donesite iz svojih stanova po dva kruha za žrtvu prikaznicu. Neka svaki bude od dvije desetine efe najboljeg brašna; neka budu ispečeni ukvas, kao prvine Jahvi. ¹⁸ S kruhom prinesite sedam jednogodišnjih janjaca bez mane, jednoga junca i dva ovna kao žrtvu paljenicu Jahvi zajedno sa žrtvom prinosnicom i ljevanicom, žrtvom paljenom na ugodan miris Jahvi. ¹⁹ Prinesite i jednoga jarca kao žrtvu okajnicu, a dva janjca od godine dana za žrtvu pričesnicu. ²⁰ Neka ih svećenik prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu povrh kruha od prvina. Uz oba janjca, i ovo je Jahvi sveto i neka pripadne svećeniku. ²¹ Toga istog dana

sazovite zbor. Neka vam to bude posvećen zbor - nikakva težačkog posla ne radite. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili. ²² Kad budete želi žetvu sa svoje zemlje, nemoj žeti dokraja svoje njive niti pabirčiti poslije svoje žetve. Ostavi to sirotinji i strancu. Ja sam Jahve, Bog vaš.” ²³ Jahve reče Mojsiju: ²⁴ “Govori Izraelcima i reci: 'Sedmoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu, neka vam je potpun odmor, proglašen glasom trube, sveti zbor. ²⁵ Nikakva teškog posla ne radite; u čast Jahvi paljenu žrtvu prinesite.” ²⁶ Reče Jahve Mojsiju: ²⁷ “Povrh toga, u deseti dan toga sedmog mjeseca pada Dan pomirenja. Neka vam to bude prigoda za sveti zbor; postite i prinesite u čast Jahvi paljenu žrtvu. ²⁸ Toga dana nemojte raditi nikakva posla. To je, naime, Dan pomirenja, kada će se za vas obaviti obred pomirenja pred Jahvom, Bogom vašim. ²⁹ Jest, tko god ne bude postio toga dana, neka se odstrani iz svoga naroda. ³⁰ A tko bi god radio kakav posao na taj dan, toga ću ja istrijebiti iz njegova naroda. ³¹ Nikakva posla nemojte raditi. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili. ³² Neka vam je to subotnji počinak. Postite! Navečer devetoga dana u mjesecu - od večeri do večeri - prestanite raditi.” ³³ Jahve reče Mojsiju: ³⁴ “Reci Izraelcima: 'Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se sedam dana drži Blagdan sjenica u čast Jahvi. ³⁵ Prvoga dana, u dan svetoga zbora, nikakva težačkog posla nemojte raditi. ³⁶ Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast

Jahvi. Osmi dan neka vam bude sveti zbor, kada ćete u čast Jahvi prinijeti paljenu žrtvu. To je svečani zbor; nikakva težačkog posla nemojte obavljati.” ³⁷ “To su blagdani Jahvini koje imate sazvati - sveti zborovi određeni za prinošenje žrtava u čast Jahvi; žrtava paljenica, prinosnica, žrtava klanica i ljevanica; svaku na njezin pravi dan, ³⁸ povrh Jahvinih subota, povrh vlastitih prinosa, povrh svojih zavjetnih i dragovoljnih darova koje inače prinosite Jahvi.” ³⁹ “Osim toga, petnaestoga dana mjeseca sedmoga, pošto pokupite sa zemlje plodove, svetkujte Jahvin blagdan sedam dana. Na prvi dan i na osmi dan neka je potpun počinak. ⁴⁰ Uzmite već prvoga dana lijepih plodova, palmovih grana, grančica s lisnatih drveta i potočne vrbovine pa se veselite u nazočnosti Jahve, Boga svoga, sedam dana. ⁴¹ Svetkujte tako blagdan u čast Jahvi sedam dana svake godine. Neka je to trajan zakon za vaše naraštaje. Svetkujte taj blagdan sedmoga mjeseca. ⁴² Sedam dana stanujte u sjenicama. Svi Izraelovi domoroci neka proborave u sjenicama, ⁴³ da vaši potomci znaju kako sam ja učinio da Izraelci žive u sjenicama kad sam ih izbavio iz zemlje egipatske. Ja sam Jahve, Bog vaš.” ⁴⁴ I tako Mojsije objavi Izraelcima Jahvine blagdane.

24

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Naredi Izraelcima da ti za svijećnjak donose čistoga ulja od istupanih maslina, da se uvijek održava svjetlo. ³ Neka ga Aron svagda sprema pred Jahvom od večeri

do jutra u Šatoru sastanka, pred zavjesom Svjedočanstva. Neka je ovo trajan zakon vašim naraštajima. ⁴ Neka Aron neprekidno održava svjetlila na čistome svijećnjaku pred Jahvom.” ⁵ “Potom uzmi najboljeg brašna i od njega ispeci dvanaest pogača. Neka u svakoj pogači budu dvije desetine efe. ⁶ Onda ih poredaj u dva reda - po šest u redu - na čistome stolu što je pred Jahvom. ⁷ Na svaki red stavi čistoga tamjana. Neka to bude hrana prinesena kao spomen - paljena žrtva Jahvi. ⁸ Svake subote, bez prijekida, neka se postavljaju pred Jahvu. To neka Izraelci vrše zbog vječnoga Saveza. ⁹ Neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima. Oni ih imaju blagovati na posvećenu mjestu. To je njemu vrlo svet dio Jahvinih paljenih žrtava. To neka bude trajna odredba.” ¹⁰ A sin jedne Izraelke, komu otac bijaše Egipćanin, iziđe među Izraelce i zametne u taboru svađu s nekim Izraelcem. ¹¹ Uto sin Izraelke pogrdi Ime i opsuje ga. Tada ga dovedu Mojsiju. - Mati mu se zvala Šelomit, a bila je kći Dibrijeva iz plemena Danova. - ¹² Stave ga u zatvor dok im se ne očituje volja Jahvina. ¹³ Onda Jahve reče Mojsiju: ¹⁴ “Izvedi psovača iz tabora. Potom svi oni koji su ga čuli neka stave svoje ruke na njegovu glavu. A onda neka ga sva zajednica kamenuje. ¹⁵ Poslije toga češ ovako prozboriti Izraelcima: Tko god opsuje Boga svoga neka snosi svoju krivnju; ¹⁶ tko izgovori hulu na ime Jahvino neka se smakne - neka ga sva zajednica kamenuje; bio stranac ili domorodac, ako pohuli ime Jahvino,

mora mrijeti. ¹⁷ Ako čovjek zada smrtan udarac drugome, mora se smaknuti. ¹⁸ Tko usmrti živinče mora ga nadomjestiti: život za život. ¹⁹ Tko ozlijedi svoga bližnjega neka mu se učini kako je on učinio: ²⁰ lom za lom, oko za oko, zub za zub - rana koju je on zadao drugome neka se zada i njemu. ²¹ Tko usmrti živinče mora ga nadoknaditi, ali tko ubije čovjeka mora umrijeti. ²² Neka vam je jednak sud i strancu i domorocu. Jer ja sam Jahve, Bog vaš.” ²³ Pošto je Mojsije to izložio Izraelcima, oni izvedu psovača izvan tabora i zaspu ga kamenjem. Učine, dakle, Izraelci kako je Jahve Mojsiju naredio.

25

¹ Jahve reče Mojsiju na Sinajskom brdu: ² “Govori Izraelcima i kaži im: Kad uđete u zemlju koju vam dajem, neka ta zemlja održava Jahvin subotni počinak. ³ Šest godina zasijavaj svoju njivu, šest godina svoj vinograd obrezuj i beri njegov plod. ⁴ Ali sedme godine neka i zemlja uživa subotnji počinak, Jahvinu subotu: svoje njive ne zasijavaj niti obrezuj svoga vinograda. ⁵ Što samo od sebe uzraste na tvojoj njivi nemoj žeti niti beri grožđe s neobrezane loze. Neka to bude zemlji godina počivanja. ⁶ Zemljišni počinak neka vam priskrbi prehranu: tebi, tvome sluzi, tvojoj sluškinji, tvome najamniku koji s tobom živi; ⁷ a i tvojoj stoci i zvjeradi u tvojoj zemlji neka njezini plodovi služe za hranu.” ⁸ “Nabroj sedam sedmica takvih godina,

sedam puta sedam godina. Sedam sedmica godina iznositi će ti četrdeset devet godina. ⁹ A onda zaori u trubu! U sedmome mjesecu, desetoga dana toga mjeseca, na Dan pomirenja, zatrubite u trubu širom svoje zemlje. ¹⁰ Tu pedesetu godinu proglasite svetom! Zemljom proglasite oslobođanje svim njezinim stanovnicima. To neka vam bude jubilej, oprosna godina. Neka se svatko vaš vrati na svoju očevinu; neka se svatko vrati k svome rodu! ¹¹ Ta pedesetogodišnjica neka vam je jubilejska godina: nemojte sijati, nemojte žeti što samo od sebe uzraste niti berite grožđe s neobrezane loze. ¹² Jer jubilej vam mora biti svet! Hranite se onim što njiva donese od sebe. ¹³ Te jubilejske godine neka se svatko vrati na svoju očevinu. ¹⁴ Zato, kad prodajete imanje svome sunarodnjaku ili kupujete od svoga sunarodnjaka, nemojte nanositi štete svome bratu! ¹⁵ Od svoga sunarodnjaka kupuj, odbivši samo broj godina poslije jubileja, a on neka ti proda prema broju proizvodnih godina. ¹⁶ Što više godina, više i cijenu povisi; što manje godina, neka je i cijena manja. Jer, ono što ti on prodaje jest broj ljetina. ¹⁷ Neka nitko od vas ne nanosi štete svome sunarodnjaku, nego se boj Boga svoga! Jer ja sam Jahve, Bog vaš. ¹⁸ Vršite moje zakone i moje naredbe; vjerno ih provodite u djelo pa ćete u sigurnosti živjeti na zemlji. ¹⁹ Zemlja će davati svoj rod, jest ćete do sitosti i živjet ćete u sigurnosti. ²⁰ Ako biste rekli: 'Čime ćemo se hraniti te sedme godine kad ne budemo ni sijali ni brali plodova?' ²¹ evo, blagoslov ću

svoj pustiti na vas: šesta godina rodом će roditi za tri godine. ²² Kad budete sijali osme godine, hranit ćete se starim prihodом sve do devete godine; dok ne dođe njezin prihod, jest ćete stari.” ²³ “Zemlja se ne smije prodati potpuno, jer zemlja pripada meni, dok ste vi samo stranci i gosti kod mene. ²⁴ Zato u svakome kraju gdje imate zemljišne posjede morate dopustiti otkupljivanje zemlje. ²⁵ Ako tvoj brat zapadne u škripac te moradne prodati dio svoje očevine, neka dođe njegov najbliži izbavitelj i otkupi što je njegov brat prodao. ²⁶ Ako nema koga da mu ga otkupi, a poslije i sam postane imućan te stekne sredstva da je otkupi, ²⁷ neka prebroji godine od prodaje, isplati kupcu svotu za preostalo vrijeme i vrati se na svoju očevinu. ²⁸ Ako nema sredstava da je vrati, onda prodano neka ostane u rukama kupca do jubilejske godine. A stupivši u jubilej, neka se vrati na svoju očevinu. ²⁹ Ako tko proda stojnu kuću u gradu zidom obzidanu, može je otkupiti dokle se ne navrši godina poslije prodaje; otkupni rok neka je, dakle, jedna godina. ³⁰ Ako je ne otkupi u roku od godine, onda kuća u gradu zidom opasana prelazi potpuno kupcu i njegovim potomcima: ni za jubileja neka se ne vraća. ³¹ Ali kuće po selima što nemaju zidova oko sebe neka se smatraju kao posjedi u polju; mogu se otkupljivati. U jubileju kupac mora iz njih izići. ³² Kuće koje u levitskim gradovima pripadaju levitima mogu leviti otkupiti u svako vrijeme. ³³ Ako se koji levit ne posluži svojim pravom otkupa, onda

će kuća što bude prodana u gradu njegova vlasništva biti za jubileja vraćena. Jer kod Izraelaca kuće u gradovima levita njihovo su vlasništvo. ³⁴ Neograđena zemlja oko njihovih gradova ne može se prodati, jer je ona njihovo vlasništvo za sva vremena.” ³⁵ “Ako tvoj brat zapadne u škripac i ne mogne održavati svoje odnose s tobom, primi ga; i neka s tobom živi kao stranac ili gost. ³⁶ Ne uzimaj od njega ni lihve ni kamata. Boga se svoga boj, i neka tvoj brat živi s tobom! ³⁷ Ne uzajmljui mu novac na kamate niti mu lihvarski davaj svoju hranu. ³⁸ Ja, Jahve, Bog vaš, izbavio sam vas iz zemlje egipatske da vam dadem zemlju kanaansku i budem vaš Bog. ³⁹ Ako li tvoj brat padne u škripac dok je s tobom u urednim odnosima te se moradne tebi prodati, nemoj ga prisiliti da služi kao rob; neka bude kod tebe kao najamnik ili nadničar. ⁴⁰ Neka služi kod tebe do jubilejske godine. ⁴¹ Onda neka bude slobodan da ode od tebe - i on i njegova djeca s njim; neka ide natrag svome rodu i opet zaposjedne svoju djedovinu. ⁴² Tóa oni su moji službenici, ja sam ih izbavio iz zemlje egipatske; oni se ne smiju prodavati kao robovi. ⁴³ Nemoj s njim grubo postupati! Boga se svoga boj! ⁴⁴ A robove i ropkinje, budeš li ih htio imati, možete kupiti, i muške i ženske, od naroda koji su oko vas. ⁴⁵ Možete ih kupovati i od pridošlica koji s vama borave; od njihovih obitelji što žive s vama i rođeni su u vašoj zemlji. Takvi mogu postati vašim vlasništvom. ⁴⁶ Njih možete predati u nasljedstvo svojoj djeci

da ih zavazda naslijede u baštinu. Prema njima možete postupati kao prema robovima. Ali prema svojoj braći, Izraelcima, nitko ne smije grubo postupati. ⁴⁷ Ako se stranac s tobom nastanjen obogati, a tvoj brat, u svojim odnosima prema njemu, zapadne u škripac te se proda strancu koji je s tobom nastanjen ili kojemu god potomku strančeve obitelji, ⁴⁸ on ima pravo i nakon prodaje biti otkupljen. Neka ga otkupi netko od njegove braće; ⁴⁹ ili neka ga otkupi njegov stric, njegov rođak ili bilo tko od njegove obitelji koji bude od njegove krvi. Ili, ako ima sredstava, neka se sam otkupi. ⁵⁰ Sa svojim kupcem neka proračuna vrijeme od godine kad mu se prodao do jubilejske godine. Cijena za njegovo oslobođenje neka bude prema broju godina. Vrijeme što ga je proveo sa svojim vlasnikom neka se procijeni kao vrijeme jednog najamnika. ⁵¹ Ako ostaje još mnogo godina, neka isplati za svoju otkupninu u omjeru svoje prodajne svote. ⁵² A ako ostaje samo nekoliko godina do jubilejske godine, neka izračuna pa isplati za svoj otkup prema godinama službe. ⁵³ Prema njemu neka bude kao prema najamniku koji se iznajmljuje od godine na godinu. Neka se na tvoje oči s njim ne postupa grubo. ⁵⁴ Ne bude li iskupljen ovako, onda i on i njegova djeca s njim neka odu u jubilejskoj godini. ⁵⁵ Jer Izraelci su moji službenici; oni su moji službenici koje sam ja izveo iz zemlje egipatske, ja, Jahve, Bog vaš.”

26

¹ “Ne pravite sebi kumira; ne podižite sebi ni kipa ni spomen-stupa; ne postavljajte u svojoj zemlji kamenja s likovima da pred njih padate. ² Održavajte moje subote; poštujujte moje Svetište - jer ja sam Jahve, Bog vaš.” ³ “Budete li živjeli prema mojim zakonima, održavali moje zapovijedi i u djelo ih provodili, ⁴ davat ću vam kiše u pravo vrijeme te će zemlja rađati rodnom a stabla po polju donositi plodove. ⁵ Vršidba će vam stizati berbu, a berba stizati sjetvu. Jest ćete kruh svoj do sitosti i u svojoj ćete zemlji živjeti u sigurnosti. ⁶ Zemlji ću dati mir; tako ćete počivati a da vas nitko ne plaši. Štetne ću životinje iz zemlje ukloniti; mač neće prolaziti vašom zemljom. ⁷ U bijeg ćete nagoniti svoje neprijatelje, a oni će padati pred vama od mača. ⁸ Petorica vas nagonit će u bijeg stotinu njih, a stotina vas nagonit će u bijeg deset tisuća njih. Da, vaši će neprijatelji padati pred vama od mača. ⁹ K vama ću se okrenuti te vas rodnima činiti i razmnažati. Držat ću svoj Savez s vama. ¹⁰ Starom ćete se zalihom hraniti; štoviše, trebat će vam zalihe ispražnjavati da mognete sasipati novo žito. ¹¹ Među vama ću postaviti svoje Prebivalište i neću vas odbaciti; ¹² među vama ću hoditi i bit ću vam Bog, a vi ćete mi biti narod. ¹³ Ja, Jahve, Bog vaš, izveo sam vas iz zemlje egipatske da im više ne budete roblje; polomio sam palice vaših jarmova i učinio da hodate uspravno.” ¹⁴ “Ali ako me ne poslušate i u djelo ne provedete sve ove moje zapovijedi; ¹⁵ ako odbacite moje zakone, pogazite moje naredbe

i prekršite moj Savez, ne provodeći u djelo sve moje zapovijedi, ¹⁶ evo što ću ja učiniti vama: podvrgnut ću vas strepnji, iznemoglosti i groznici što oči troše a život gase. ¹⁷ Sjetve ćete svoje uzalud sijati - neprijatelji vaši njima će se hraniti. Ja ću se protiv vas okrenuti, a vaši će vas neprijatelji ametice tući. Oni koji vas mrze gospodarit će nad vama. Bježat ćete i onda kad vas nitko ne bude progonio. ¹⁸ Pa ako me i unatoč tome ne poslušate, ja ću vas sedmerostruko kažnjavati za vaše grijehе. ¹⁹ Slomit ću ja vašu drsku silu. Vaša ću nebеса učiniti poput gvožđa, a zemlju vašu poput tuča. ²⁰ Uzalud će se trošiti vaša snaga. Zemlja vam više neće davati svoga roda niti će stabla na zemlji donositi svojih plodova. ²¹ Budete li se još i dalje protivili, ne htjednete li me poslušati, sedmerostruko ću još na vama povisiti rane za vaše grijehе. ²² Na vas ću pustiti šumsku zvjerad da vas liši djece, blago vam podavi a vas prorijedi tako da vam putovi postanu pusti. ²³ Ako vas ni to ne popravi nego nastavite življenje koje se meni protivi, ²⁴ onda ću se i ja suprotstaviti vama i sam ću vas još sedmerostruko udariti za vaše grijehе. ²⁵ Na vas ću dovesti mač neka se iskali osvetom za Savez. A kad se zbijete u svoje gradove, poslat ću na vas kugu i bit ćete predani u ruke neprijatelju. ²⁶ Još kad vam obustavim namicanje kruha, deset žena moći će vam peći kruh u jednoj peći i na mjeru će vam kruh davati. Jest ćete, ali se nećete nasititi. ²⁷ Ako me ni tada ne poslušate nego mi se dalje budete suprotstavljali, ²⁸ i ja

ću se vama suprotstaviti - sedmerostruko ću vas kazniti za vaše grijehе. ²⁹ Jest ćete meso od svojih sinova, jest ćete meso od svojih kćeri. ³⁰ Porušit ću vaše idolske uzvišice; oborit ću vaše kadione žrtvenike, zgrnut ću vaša mrtva trupla na trupla vaših kumira i odbacit ću vas. ³¹ Gradove ću vaše pretvoriti u ruševine; svetišta ću vaša opustošiti, vaš ugodni miris neću više mirisati. ³² Zemlju ću ja pretvoriti u zgarište tako da će se vaši neprijatelji koji se u njoj nastane zaprepastiti nad njom. ³³ Vas ću rasijati po narodima; izvući ću protiv vas mač iz korica tako da će vam se zemlja pretvoriti u pustaru a gradovi u ruševine. ³⁴ Tada će zemlja namiriti svoje subote za sve vrijeme dok bude pusta i vi budete u zemlji svojih neprijatelja. Otpočinut će tada zemlja i moći će namiriti svoje subote. ³⁵ Sve dok bude pusta, imat će počinak koji nije imala za vaših subota dok ste vi u njoj stanovali. ³⁶ A onima od vas koji na životu ostanu po zemljama svojih neprijatelja, njima ću strah u srce utjerati. U bijeg će ih nagoniti šuštaj lista što zatrepti. Bježat će kao što se bježi od mača; padat će, iako ih nitko neće progoniti. ³⁷ Spoticat će se jedan o drugoga kao kad se bježi ispred mača, premda ih nitko neće progoniti. Nećete se održati pred svojim neprijateljima; ³⁸ izginut ćete među narodima - proždrijet će vas zemlja vaših neprijatelja. ³⁹ A koji od vas prežive venut će u zemljama svojih neprijatelja zbog svojih opaćina; venut će i zbog opaćina svojih otaca. ⁴⁰ Priznat će tada svoju

opačinu i opačinu svojih otaca što su je protiv mene počinili izdajom, što su mi se protivili. ⁴¹ I ja sam sa morao suprotstaviti njima i odvesti ih u zemlju njihovih neprijatelja.” “Onda će se napokon njihovo tvrdokorno srce poniziti; ispaštat će oni svoju krivnju. ⁴² Tada ću se ja sjetiti svoga Saveza s Jakovom i svoga Saveza s Izakom; sjetit ću se svoga Saveza s Abrahamom - zemlje ću se sjetiti. ⁴³ Zemlja će, ostavljena od njih, namiriti svoje subote kad ostane pusta zbog njih. A oni će ispaštati svoju krivnju što su odbacili moje zapovijedi; što su prezreli moje zakone. ⁴⁴ Ali ni onda dok budu u zemlji svojih neprijatelja, neću ih zabaciti niti ću ih prezreti tako da ih posve uništim i da prekršim svoj Savez s njima. Tóa ja sam Jahve, Bog njihov. ⁴⁵ Radi njih sjetit ću se Saveza s njihovim precima koje sam izveo iz zemlje egipatske naočigled naroda da budem njihov Bog, ja Jahve.” ⁴⁶ To su odredbe, uredbe i zakoni koje je Jahve uglavio između sebe i Izraelaca po Mojsiju na Sinajskome brdu.

27

¹ Jahve reče Mojsiju: ² “Govori Izraelcima i reci im: 'Ako tko zaželi podmiriti Jahvi zavjet što vrijedi koliko čovjek, ³ neka ti je mjerilo: muškarca od dvadeset do šezdeset godina starosti procijeni pedeset šekela u srebru, prema hramskom šekelu, ⁴ a žensku procijeni trideset šekela. ⁵ A za dob od pet do dvadeset godina neka tvoja procjena bude: za muškarca dvadeset šekela, a za žensku deset šekela. ⁶ Je li dob

od jednoga mjeseca do pet godina, neka ti je procjena: za muško pet šekela u srebru, a procjena za žensko tri šekela u srebru. ⁷ Bude li u starosti od šezdeset godina ili više, neka ti je procjena: za muškarca petnaest šekela, a za žensku deset šekela. ⁸ Ali ako je tko siromašan te ne može platiti svoju cijenu, neka ga dovedu pred svećenika i neka ga svećenik procijeni. Ali neka svećenik procijeni prema onome što zavjetovalac može dati. ⁹ Ako zavjetovani prinos bude od životinja koje se mogu Jahvi prinostiti, svaki takav prinos Jahvi bit će posvećena stvar. ¹⁰ Neka se ne nadomješta niti zamjenjuje za što drugo - bilo dobro za loše, bilo loše za dobro. Ako li se napravi zamjena jednoga živinčeta za drugo, onda će i zavjetovano i ono koje ga je zamijenilo biti posvećena stvar. ¹¹ Bude li zavjetovani prinos od nečiste životinje koja se ne može Jahvi prinostiti, neka se takvo živinče dovede k svećeniku ¹² pa neka ga on procijeni. Bilo skupo, bilo jeftino, kako svećenik procijeni, neka tako bude. ¹³ Zaželi li ga tko otkupiti, neka doda njegovoj procjeni jednu petinu. ¹⁴ Ako tko posveti svoju kuću zavjetovavši je Jahvi, neka svećenik procijeni da li je dobra ili loša. Kako svećenik prosudi, neka tako ostane. ¹⁵ Ako onaj koji je svoju kuću zavjetovao zaželi da je otkupi, neka dometne jednu petinu svoti na koju je procijenjena pa neka bude njegova. ¹⁶ Ako tko zavjetuje Jahvi dio zemljišta od svoga vlasništva, procijeni ga prema njegovu usjevu: za jedan homer ječmena sjemena pedeset šekela u sre-

bru. ¹⁷ Zavjetuje li zemljište za jubilejske godine, neka ostane prema ovoj procjeni. ¹⁸ Ali ako zemljište zavjetuje poslije jubilejske godine, neka svećenik proračuna cijenu prema godinama što preostaju do jubilejske godine i prema tome smanji procjenu. ¹⁹ Ako onaj tko je zemljište zavjetovao zaželi da ga otkupi, neka doda jednu petinu svoti na koju je procijenjeno pa neka mu ostane. ²⁰ Ako zemljište ne otkupi nego ga proda drugome, ne može se više otkupiti. ²¹ Kad zemljište bude oslobođeno u jubilejskoj godini, neka se posveti Jahvi kao zavjetovano zemljište i postane svećenikov posjed. ²² Zavjetuje li tko Jahvi kupljeno zemljište koje nije dio njegove očevine, ²³ neka mu svećenik proračuna razmjernu procjenu do jubilejske godine. I toga istog dana neka isplati iznos kao stvar posvećenu Jahvi. ²⁴ U jubilejskoj godini zemljište se ima vratiti onome od koga je kupljeno - kome pripada zemljišno vlasništvo. ²⁵ Svaka procjena neka se vrši prema hramskom šekelu: dvadeset gera jedan šekel. ²⁶ Ali neka nitko ne zavjetuje prvinu od stoke. TÓa prvina ionako pripada Jahvi - Jahvina je, pa bila od sitnoga bila od krupnoga blaga. ²⁷ Bude li od nečiste stoke, može se otkupiti prema procjeni, dometnuvši petinu cijene. Ako se ne otkupi, neka se prema procjeni proda. ²⁸ Ali ništa od 'herema', od onog što je Jahvi izručeno, bio to čovjek ili živinče ili njegovo baštinjeno zemljište, ništa što je tko Jahvi zavjetom posvetio, ne može se niti prodati niti otkupiti. Svaka zavjetom posvećena

stvar najveća je Jahvina svetinja. ²⁹ Nijedno ljudsko biće koje bude 'heremom' - prokletstvom - udareno ne smije se otkupljivati: mora se smaknuti. ³⁰ Svaka desetina sa zemljišta, bilo od poljskih usjeva bilo od plodova sa stabala, pripada Jahvi; to je Jahvi posvećeno. ³¹ Ako bi tko htio otkupiti koji dio svoje desetine, mora tome dodati jednu petinu cijene. ³² Svaka desetina od krupnoga i sitnoga blaga, to jest svako deseto od svega što prolazi ispod pastirskog štapa, neka bude posvećeno Jahvi. ³³ Neka se ne gleda je li dobro ili rđavo; i neka se ne zamjenjuje. Ako se ipak zamijeni, neka je onda i jedno i drugo posvećeno i ne smije se otkupljivati." ³⁴ To su zapovijedi koje je Jahve izdao Mojsiju za Izraelce na Sinajskome brdu.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7